

การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิต

โดย

นายธฤต ก่อธรรมฤทธิ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

GRADUATE HORN RECITAL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Music (Music Research and Development)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิต
โดย	ธฤต ก่อธรรมฤทธิ์
สาขาวิชา	สังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกราช เจริญนิตย์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

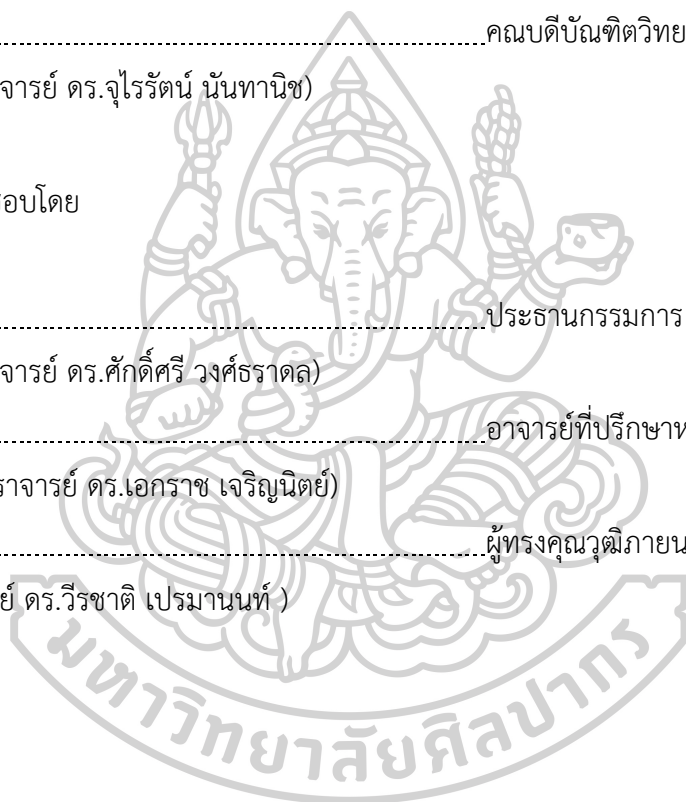
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี วงศ์ธราดล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกราช เจริญนิตย์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์)

61701311 : สังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : การแสดงดนตรี, ฮอว์น

นาย ธฤต ก่อธรรมฤทธิ์: การแสดงเดี่ยวฮอว์นระดับมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกราช เจริญนิตย์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคีตวิจัยและพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อจัดการแสดงเดี่ยวฮอว์นได้อย่างสมบูรณ์ โดยศึกษาในเรื่องของเทคนิคการบรรเลง แบบฝึกหัดที่สามารถเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการฝึกซ้อม ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทประพันธ์จากหลากหลายยุคสมัย เช่นยุคคลาสสิก โรแมนติกและดนตรีร่วมสมัย 4 บทเพลง ประกอบด้วย (1.) Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย Jean Françaix (2.) Appel Interstellaire ประพันธ์โดย Olivier Messiaen (3.) Fantasie, Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย Franz Strauss (4.) Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart จากการฝึกซ้อมเพื่อจัดเตรียมการแสดง ผู้วิจัยได้ค้นพบปัญหาจากการฝึกซ้อมโดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ดังนี้ (1.) การหายใจ (2.) การควบคุมลักษณะเสียง (3.) การควบคุมจังหวะโดยไม่มีเปียโนบรรเลงประกอบ (4.) การเล่นโน้ตเชบิตสองชั้น ผู้วิจัยได้ค้นพบแนวทางการแก้ปัญหาที่เหมาะสมจากการศึกษาดำรงและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง และความรู้ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเล่นฮอว์น นอกเหนือจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดใหม่โดยใช้แนวคิดจากแนวทำนองของบทประพันธ์มาขยายความในรูปแบบต่างๆ จนสามารถเป็นแนวทางการฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพตลอดจนจัดการแสดงเดี่ยวได้อย่างสมบูรณ์

61701311 : Major (Music Research and Development)

Keyword : Musical Performance, Horn

MR. THARIT KORTHAMMARIT : GRADUATE HORN RECITAL THESIS ADVISOR :
ASSISTANT PROFESSOR EK-KARACH CHAROENIT, D.M.A.

This dissertation aims to publicise pieces which are qualitative research and part of the fulfilment of the Master of Music Program in Music Research and Development, Graduate School, Silpakorn University. This research has a purpose to improve the instrumental skills for producing the horn recital successfully in performance by studying in technical skills along with the musical exercises which could be a solving the problems from practising session. The researcher selected the music repertoires which composed of various period such as Baroque, Romantic and Contemporary time as 4 pieces. These musical pieces are (1.) Divertimento for Horn and Piano by Jean Françaix (2.) Appel Interstellaire by Olivier Messiaen (3.) Fantasie, Op.2 for Horn and Piano by Franz Strauss (4.) Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) by Wolfgang Amadeus Mozart. Along with the preparation for the performance, the researcher found several problems divided into 4 main subjects as (1.) breathing, (2.) articulations, (3.) controlling the rhythm without piano accompaniment (4.) sixteenth notes motive playing. The researcher discovered the appropriate way to solve the problems by studying the related dissertations and books until the interview notes with the professional horn players. Moreover, the researcher created new musical exercises which made from the musical repertoires expanded to the several ideas for making the sufficiently effective the preparation until the performance.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ ดร. ยศ วณีสอน อาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงเริ่มต้นของการทำวิจัย และ ผศ.ดร.เอกราชเจริญนิติก์ อาจารย์ที่ปรึกษาตลอดการดำเนินงานวิจัย ที่ได้ให้การสนับสนุน คำแนะนำและคอยชี้แนะข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ศักดิ์ศรี วงศ์ธราดล และ ศ.ดร. วีรชาติ เปรมานนท์ ที่ได้ให้เกียรติมาเป็นคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุปรีดี อังศวานนท์ สำหรับการเรียนการสอนตลอดการศึกษาใน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อีกทั้งคำแนะนำต่างๆในการฝึกซ้อมและแนวทางในการทำวิจัย สำหรับการแสดงครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. คมสัน ดิลกคุณานันท์, อาจารย์กฤษณ์ วิกรวงษ์วานิช ที่ได้สละเวลาสำหรับการสัมภาษณ์และให้ความรู้กับผู้วิจัย และนำมาใช้เป็นแนวทางการฝึกซ้อมได้เป็นอย่างดี

นอกเหนือจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ บิดา มารดา ครอบครัวและเพื่อนนักดนตรีทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการศึกษาในระดับมหับัณฑิต และคอยให้ความช่วยเหลือจนส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ธฤต ก่อธรรมฤทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.5 ขั้นตอนการศึกษา.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 วิวัฒนาการของฮอร์น.....	4
2.2 รูปแบบการนำเสนอและบทประพันธ์ที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว.....	7
2.2.1 Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	7
2.2.2 Appel Interstellaire ประพันธ์โดย Olivier Messiaen.....	8
2.2.3 Fantasie, Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย Franz Strauss.....	11
2.2.4 Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart.....	13

2.3 เทคนิคการบรรเลงฮอร์นอื่น ๆ ที่สำคัญ.....	15
2.3.1 การควบคุมรูปปาก	15
2.3.2 การเล่นเสียงสูง.....	16
2.3.3 เทคนิค hand stopped.....	16
2.3.4 เทคนิค Lip Trills.....	18
2.3.5 การฝึกซ้อมเนเชอรัลฮอร์น.....	18
2.3.6 การหายใจ	20
2.4 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเล่นฮอร์น.....	20
2.5 ดนตรีแชมเบอร์ (Chamber Music).....	20
2.6 งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	21
2.6.1 งานวิทยานิพนธ์ 45 Concert Etudes on the Theme of Richard Strauss, Gustav Mahler and Johannes Brahms โดย Brett Edward Miller	21
2.6.2 งานวิทยานิพนธ์ Olivier Messiaen’s “Appel Intersteliare”: The Influence of Birdsong and its Technical Challenges on Horn โดย Aaron Horest	22
2.6.3 งานวิทยานิพนธ์ งาน A Guide to Solo Horn Music Programming a Recital โดย Arthur Diaz	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
3.1 ศึกษาบทประพันธ์และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง.....	24
3.2 วิเคราะห์ข้อมูล.....	25
3.3 วางแผนการฝึกซ้อม	25
3.4 รวบรวมปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา	25
3.5 จัดการแสดงเดี่ยว และประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง.....	25
3.6 หลักการประเมินผลการทดลอง.....	26
บทที่ 4 บทวิเคราะห์เพลง	27
4.1 Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix).....	27

4.2 Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน (Olivier Messiaen).....	38
4.3 Fantasie Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฟร็านซ์ ชเตราสส์ (Franz Strauss)	42
4.4 Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์ โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart).....	51
บทที่ 5 แนวทางการฝึกซ้อม.....	63
5.1 Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix).....	63
5.2 Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน (Olivier Messiaen).....	66
5.3 Fantasie Op.2 for Horn and Piano for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฟร็านซ์ ชเตราสส์ (Franz Strauss).....	73
5.4 Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart).....	75
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
6.1 สรุปผลการวิจัย	79
6.2 อภิปรายผลการวิจัย	80
6.3 สรุปการประเมินการแสดงเดี่ยวฮอร์น	81
6.4 ข้อเสนอแนะ	82
รายการอ้างอิง	83
ภาคผนวก.....	85
ประวัติผู้เขียน.....	88

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1: รูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระจับวอนที่ 1 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	28
ตารางที่ 2: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระจับวอนที่ 2 ประพันธ์โดย Jean Françaix	33
ตารางที่ 3: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระจับวอนที่ 3 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	35
ตารางที่ 4: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบท Appel Interstellaire ประพันธ์โดย Olivier Messiaen.....	39
ตารางที่ 5: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์ โดย Franz Strauss	42
ตารางที่ 6: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E-flat major, K. 407 (K. 386c) กระจับวอนที่ 1 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart.....	52
ตารางที่ 7: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจับวอนที่ 2 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart.....	57
ตารางที่ 8: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจับวอนที่ 3 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart.....	59

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1: กอร์ เดอ แซสส์ (Cor de Chasse).....	4
ภาพที่ 2: เนเซอร์ลฮาโมนิกซีรี่ (Natural Harmonic Series).....	5
ภาพที่ 3: เนเซอร์ลฮอร์นและครูกในทุบบันไดเสียง.....	5
ภาพที่ 4: เปรียบเทียบซิงเกิลฮอร์น และ ดับเบิลฮอร์น.....	6
ภาพที่ 5: ช่วงเสียงของฮอร์นในการบันทึกโน้ตทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Notation).....	6
ภาพที่ 6: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 3 ห้องที่ 57-65 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	8
ภาพที่ 7: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 3 ห้องที่ 100-113 ประพันธ์ โดย Jean Françaix.....	8
ภาพที่ 8: การบรรเลงด้วยเทคนิค flutter tongue การใช้มือปิด (hand-stopped) และการ lip trill ในบทประพันธ์ Appel Intersterllaire.....	10
ภาพที่ 9: การตีความบทประพันธ์จากสัญลักษณ์ในบทประพันธ์ Appel Intersterllaire.....	11
ภาพที่ 10: การ glissando ในช่วงเสียงที่กว้างและอัตราจังหวะที่เร็ว ในบทประพันธ์ Appel Intersterllaire.....	11
ภาพที่ 11: บทประพันธ์ Sehnsuchwalzer จากบทประพันธ์ชุด 36 Originaltänze, D.365 ของ Franz Schubert.....	12
ภาพที่ 12: แนวทำนองบรรเลงเดี่ยวฮอร์นในท่อน Thema จากบทประพันธ์ Fantasie, Op.2 for Horn and Piano ของ Franz Strauss.....	13
ภาพที่ 13: การไล่สเกลสลับกับการกระจายเสียงในอัตราจังหวะเร็วในท่อน Variation 2 จากบท ประพันธ์ Fantasie, Op.2 for Horn and Piano ของ Franz Strauss.....	13
ภาพที่ 14: แบบฝึกหัดจาก The Art of French Horn Playing ของ ฟิลลิป ฟาร์คาส หน้าที่ 58... 15	15
ภาพที่ 15: แบบฝึกหัดหมายเลข 18 จาก 60 Etudes for Low-Horn, Op.6 ของ จอร์จ คอปปราซ	16

ภาพที่ 16: การใช้มือขวาทำเทคนิค hand stopped	17
ภาพที่ 17: การปฏิบัติเทคนิค hand stopped ที่ถูกต้อง (ซ้าย) และ ไม่ถูกต้อง (ขวา).....	17
ภาพที่ 18: ตารางการกดนิ้วสำหรับการปฏิบัติเทคนิค Lip Trills ของแต่ละโน้ต.....	18
ภาพที่ 19: เนเชอรัลฮาร์โมนิกซีรีส์ (Natural Harmonic Series).....	18
ภาพที่ 20: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407.....	19
ภาพที่ 21: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407.....	19
ภาพที่ 22: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 1 ห้องที่ 1-17 ประพันธ์โดย Jean Françaix	29
ภาพที่ 23: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 1 ห้องที่ 37 – 48 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	30
ภาพที่ 24: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 1 ห้องที่ 53- 60 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	31
ภาพที่ 25: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 1 ห้องที่ 75-93 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	32
ภาพที่ 26: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 2 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	34
ภาพที่ 27: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 3 ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Jean Françaix	36
ภาพที่ 28: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 3 ห้องที่ 38-45 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	36
ภาพที่ 29: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 3 ห้องที่ 86-93 ประพันธ์โดย Jean Françaix.....	37
ภาพที่ 30: บทเพลง <i>Divertimento for Horn and Piano กระบวนการที่ 3 ห้องที่ 98-104</i>	38
ภาพที่ 31: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 1-3 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen.....	39
ภาพที่ 32: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 4-10 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen.....	40
ภาพที่ 33: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 11-15 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen	40

ภาพที่ 34: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 16-23 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen	41
ภาพที่ 35: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 41-42 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen	41
ภาพที่ 36: บทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Introduction ห้องที่ 9-19 ประพันธ์โดย Franz Strauss	43
ภาพที่ 37: บทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Introduction ห้องที่ 47-50 ประพันธ์โดย Franz Strauss	44
ภาพที่ 38: บทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Thema ห้องที่ 1-24 ประพันธ์โดย Franz Strauss.....	45
ภาพที่ 39: วิเคราะห์การเดินคอร์ดบทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Thema ห้องที่ 1-16 ประพันธ์โดย Franz Strauss.....	46
ภาพที่ 40: วิเคราะห์การเดินคอร์ดบทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Variation 1 ห้องที่ 1-16 ประพันธ์โดย Franz Strauss.....	47
ภาพที่ 41: วิเคราะห์การเดินคอร์ดบทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Variation 2 ห้องที่ 1-16 ประพันธ์โดย Franz Strauss.....	48
ภาพที่ 42: บทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Andante con moto ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Franz Strauss	49
ภาพที่ 43: บทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Rondo Russien ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Franz Strauss	50
ภาพที่ 44: บทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Piu mosso ห้องที่ 1-9 ประพันธ์ โดย Franz Strauss	51
ภาพที่ 45: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 1-18 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart.....	53
ภาพที่ 46: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 32-41 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart	54
ภาพที่ 47: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major,.....	55
ภาพที่ 48: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 76-91 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart	56

ภาพที่ 49: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจวนที่ 2 ห้องที่ 11-31 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart	57
ภาพที่ 50: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจวนที่ 2 ห้องที่ 49-56 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart	58
ภาพที่ 51: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจวนที่ 3 ห้องที่ 1- 16 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart	60
ภาพที่ 52: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจวนที่ 3 ห้องที่ 69- 85 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart	61
ภาพที่ 53: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจวนที่ 3 ห้องที่ 161- 188 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart.....	62
ภาพที่ 54: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano ท่อนที่ 2 ห้องที่ 3-13 ประพันธ์โดย Jean Françaix	63
ภาพที่ 55: The Breathing Gym (p.16) เขียนโดยแซม พิลเฟียน (Sam Pilafian) และ แพตทริก เซอริแดน (Patrick Sheridan).....	64
ภาพที่ 56: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano ท่อนที่ 2 ห้องที่ 1-8 ประพันธ์โดย Jean Françaix และแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สำหรับการหายใจโดยใช้โมทีฟเดียวกับทำนองหลักของบทประพันธ์.....	65
ภาพที่ 57: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano ท่อนที่ 3 ห้องที่ 10-18 ประพันธ์โดย Jean Françaix และการแบ่งประโยคเพลง	65
ภาพที่ 58: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัย	66
ภาพที่ 59: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen.....	67
ภาพที่ 60: อัตราจังหวะ 5/8 และ 7/8 พร้อมแสดงจังหวะหนัก.....	67
ภาพที่ 61: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen พร้อมแสดงจังหวะเน้น.....	67
ภาพที่ 62: ส่วนหนึ่งจากแบบฝึกหัดของ Philip Farkas หน้า 69	68
ภาพที่ 63: แบบฝึกหัดหมายเลข 18 จาก 60 Etudes for Low-Horn, Op.6 ของ Georg Kopprasch.....	69

ภาพที่ 64: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 11-13 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen พร้อม แสดงชิ้นคู่ของโน้ต.....	70
ภาพที่ 65: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัยโดยใช้ทำนองจากบทเพลง Appel Interstellaire ห้อง ที่ 11-13 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen พร้อมแสดงชิ้นคู่ของโน้ต.....	70
ภาพที่ 66: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 34-35 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen	71
ภาพที่ 67: แบบฝึกหัดสำหรับการเล่น stopped horn ของ James Boldin.....	72
ภาพที่ 68: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัยโดยใช้ทำนองจากบทเพลง Appel Interstellaire ห้อง ที่ 34-35 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen	73
ภาพที่ 69: แสดงบทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano ห้องที่ 1-8 ตอน Variation 2 ประพันธ์โดย Franz Strauss	74
ภาพที่ 70: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัย.....	74
ภาพที่ 71: แสดงการใช้มือขวาสำหรับการเล่นเนเชอรัลฮอร์นใน Harmonic Series.....	75
ภาพที่ 72: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 1-18 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart และตำแหน่งมือขวา ด้วยการฝึกแบบเนเชอรัลฮอร์น.....	75
ภาพที่ 73: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 33-38 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart และตำแหน่งมือขวา ด้วยการฝึกแบบเนเชอรัลฮอร์น.....	76
ภาพที่ 74: แบบฝึกหัดหมายเลข 4 และ 17 จาก 60 Etudes for Low-Horn, Op.6 ของ จอร์จ คอปปราซ.....	77
ภาพที่ 75: แสดงบทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ท่อนที่ 3, ห้องที่ 143-148.....	78
ภาพที่ 76: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัย	78

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผู้วิจัยได้จัดการแสดงเดี่ยวฮอร์นครั้งนี้ โดยเลือกบทประพันธ์จากหลากหลายยุคสมัยของคีตกวีต่าง ๆ เพื่อนำเสนอบทประพันธ์สำหรับฮอร์นจากหลากหลายแนวทางการประพันธ์เพลงแนวทางการปฏิบัติอย่างรอบด้าน สำหรับบทประพันธ์ที่ผู้วิจัยได้เลือกมาจัดการแสดงครั้งนี้ เป็นบทประพันธ์ที่ได้รับความนิยมและใช้ทักษะการเล่น รวมไปถึงการตีความและวิเคราะห์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งต้องอาศัยความรู้และความเข้าใจในบทประพันธ์เป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถสนับสนุนให้ผู้แสดงสามารถสื่อความหมายให้กับผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด รวมไปถึงการยกตัวอย่างวิธีการฝึกซ้อมและอุปสรรคต่าง ๆ พร้อมทั้งแนะนำวิธีการฝึกซ้อมที่จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดผลและประสบความสำเร็จในการแสดงได้จริง โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงมาจัดเป็นการแสดงดังนี้

- 1). Divertimento for Horn and Piano
ประพันธ์โดย ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix)
- 2). Appel Interstellaire
ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียเอน (Olivier Messiaen)
- 3). Fantasie Op.2 for Horn and Piano
ประพันธ์โดย ฟรานซ์ ชเตราสส์ (Franz Strauss)
- 4). Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c)
ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart)

การแสดงเดี่ยวฮอร์นในครั้งนี้คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยและผู้อื่นที่สนใจ ที่ได้เข้าร่วมรับชมการแสดง รวมถึงเป็นแนวทางให้เยาวชนได้นำไปเป็นตัวอย่าง เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นเครื่องดนตรีต่อไป อีกทั้งทำให้ผู้ฟังท่านอื่นได้รู้จักกับเครื่องดนตรีฮอร์นมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว ทั้งหมด 4 บทเพลงดังนี้
- Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย Jean Françaix

- Appel Interstellaire ประพันธ์โดย Olivier Messiaen
- Fantasie Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย Franz Strauss
- Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดในการฝึกซ้อมและสามารถเขียนแบบฝึกหัดใหม่ โดยใช้แนวคิดจากบทประพันธ์มาใช้เพิ่มเติมในการแก้ปัญหการฝึกซ้อม ตลอดจนจัดการแสดงเดี่ยว โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ ดังนี้

- ปัญหาการหายใจ
- ปัญหาการควบคุมลักษณะเสียง
- ปัญหาการควบคุมจังหวะโดยไม่มีเปียโนบรรเลงประกอบ
- ปัญหาการเล่นโน้ตเช็ทสองชั้น

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. เข้าใจถึงประวัติความเป็นมาและโครงสร้างของบทประพันธ์
2. สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมได้ดังนี้
 - ควบคุมการหายใจได้อย่างพอเพียง สามารถบรรเลงประโยคเพลงได้อย่างราบรื่น
 - สามารถออกเสียงได้ถูกต้องและแม่นยำ
 - สามารถบรรเลงเดี่ยวแบบไม่มีเปียโนประกอบโดยแสดงถึงความสัมพันธ์ของแนวทำนองเดี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - สามารถบรรเลงลักษณะของแนวทำนองแบบเช็ทสองชั้นที่มีความต่อเนื่องในประโยคเพลงที่มีความยาวได้อย่างราบรื่น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้จำนวน 4 บทเพลง โดยกำหนดขอบเขตจากการเลือกบทประพันธ์ต่าง ๆ จากยุคคลาสสิกจนถึงศตวรรษที่ 20 ดังนี้

- บทเพลง Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย Jean Françaix เป็นบทประพันธ์สำหรับฮอร์น และเปียโน แบ่งออกเป็น 3 ท่อน ได้แก่ Introduzione Aria di Cantabile, Canzonetta ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 8 นาที

- บทเพลง Appel Interstellaire ประพันธ์โดย Olivier Messiaen เป็นบทประพันธ์สำหรับ การบรรเลงเดี่ยวฮอร์น ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 7 นาที

- บทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย Franz Strauss เป็นบทประพันธ์สำหรับฮอร์น และเปียโน ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 12 นาที

พักการแสดง 15 นาที

- บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart เป็นบทประพันธ์สำหรับ ฮอร์น, ไวโอลิน, วิโอลา 2 แนว และ เซลโล แบ่งออกเป็น 3 ท่อน ได้แก่ Allegro, Andante และ Allegro: Rondo ใช้เวลา ในการบรรเลงประมาณ 16 นาที

1.5 ขั้นตอนการศึกษา

1. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย จากหนังสือ ตำรา และสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแนวทางฝึกซ้อม
3. รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ถึงเทคนิคต่าง ๆ ที่ต้องการนำมาใช้ในการฝึกซ้อม
4. วางแผนการฝึกซ้อมจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล
5. ทำการประชาสัมพันธ์และจัดการแสดงเดี่ยว
6. รวบรวมข้อมูลจัดทำเป็นรูปเล่มพร้อมนำเสนอและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ศึกษาบทประพันธ์จากยุคสมัยที่แตกต่างกัน รวมถึงประวัติความเป็นมาของบทประพันธ์ และผู้ประพันธ์
2. ได้พัฒนาศักยภาพในการแสดงเดี่ยวฮอร์นในด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ และการสื่ออารมณ์ ของดนตรีในขณะทำการแสดง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาภายในบทนี้ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับบทเพลงที่เลือกมาใช้ในการแสดงเดี่ยวฮอร์นครั้งนี้ ทั้งในด้านประวัติของนักประพันธ์ รวมไปถึงการวิเคราะห์รูปแบบการประพันธ์ และการใช้เทคนิคต่าง ๆ รวมไปถึงอุปสรรคและปัญหาที่พบเจอในขณะที่ฝึกซ้อม เพื่อให้ข้อมูลเหล่านี้เป็นแนวทางพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์กับการแสดงเดี่ยวฮอร์นและผู้ที่สนใจออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด โดยแบ่งเนื้อหา ดังนี้

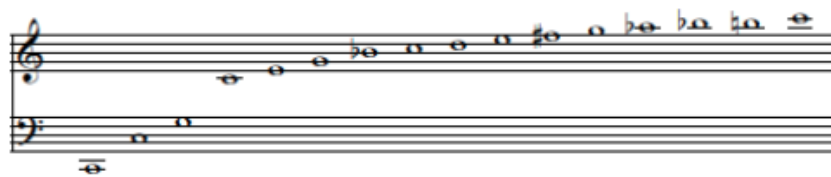
2.1 วิวัฒนาการของฮอร์น

ภาพที่ 1: กอร์ เดอ แซสส์ (Cor de Chasse)

(ที่มา <https://www.annekescott.com/a-short-history-of-the-horn>)

แรกเริ่มฮอร์นมีจุดเริ่มต้นมาจากการนำ กอร์ เดอ แซสส์ (Cor de Chasse) (ภาพที่ 1) ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่พัฒนามาจากเขาสัตว์ที่ใช้ในการล่าสัตว์ในสมัยโบราณ ด้วยความยาวท่อของเครื่องที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้ ทำให้เกิดข้อจำกัดในการบรรเลงระดับเสียงต่าง ๆ ซึ่งสามารถบรรเลงได้แค่ระดับเสียงบนเนเชอรัลฮาโมนิกซีรีส์ (Natural Harmonic Series)

ภาพที่ 2: เนเซอร์ลฮาโมนิกซีรี่ (Natural Harmonic Series)

เนื่องด้วยข้อจำกัดในการเล่นดังกล่าว จึงส่งผลให้เกิดการประดิษฐ์ครุก (Crook) (ภาพที่ 3) ในช่วงศตวรรษที่ 17 ครุกเป็นท่อเสริมสำหรับฮอร์นที่สามารถทำให้เปลี่ยนระดับตามฮาร์โมนิกซีรี่ ทั้งชุด โดยนักฮอร์นจะมีครุกหลายช่วงเสียง เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนช่วงตามบันไดเสียงของบทประพันธ์นั้นด้วยความเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ทำให้นักประพันธ์เพลงสำหรับฮอร์น ถูกพัฒนาและสร้างสรรค์มากขึ้นไปด้วยเช่นเดียวกัน

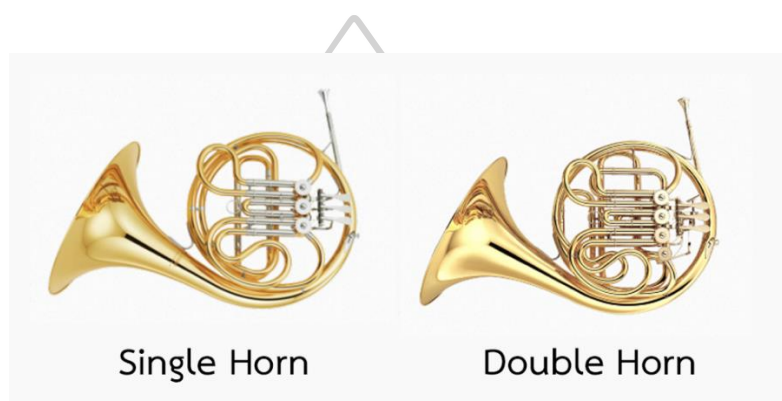

ภาพที่ 3: เนเซอร์ลฮอร์นและครุกในทุกบันไดเสียง

(ที่มา: <https://www.engelbert-schmid-horns.com>)

ต่อมา แอนตัน แฮมเปิล (Anton Hampel) นักฮอร์นชาวโบฮีเมียที่มีชื่อเสียงซึ่งทำงานเป็นนักดนตรีอาชีพอยู่ในเมืองเดรสเดน (Dresden) ประเทศเยอรมนี พบว่าฮอร์นสามารถสร้างเสียงที่อยู่ นอกเหนือจาก ฮาร์โมนิกซีรี่ได้โดยการปรับตำแหน่งมือขวาในลำโพง จึงสามารถช่วยเติมเต็มช่วงเสียงระหว่างโน้ตของฮาร์โมนิกซีรี่ควบคู่ไปกับการใช้ครุกได้ ส่งผลให้การบรรเลงมีมิติมากขึ้น และแนวทางการประพันธ์ของคีตกวีในแนวทางที่หลากหลายมากขึ้น

จนกระทั่งในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 หลังจากโลกอยู่ในช่วงปฏิวัติอุตสาหกรรม (Industrial - Revolution) ฮอ์นได้ถูกพัฒนาอย่างสมบูรณ์ด้วยการขยายความยาวท่อ และคิดค้นระบบวาล์วสำหรับกดเพื่อเปลี่ยนระดับเสียงแทนการใช้ท่อครุค จนกลายเป็น ซิงเกิลเอฟฮอ์น (Single F horn) ที่มี 3 วาล์วโดยการกดนิ้วชี้, นิ้วกลาง และนิ้วนาง (ภาพที่ 4) ซึ่งสามารถเล่นได้ทุกโน้ตในบันไดเสียงโครมาติก โดยไม่ต้องเปลี่ยนท่อครุคและปรับมือขวา จนถูกพัฒนาไปอีกขั้นโดยการเพิ่มท่ออีกหนึ่งชุด และวาล์วนิ้วโป้ง เกิดเป็นดับเบิลฮอ์น (Double horns) โดยการกดนิ้วโป้งจะเป็นการสลับชุดฮาร์โมนิกซีรีย์ของเสียง F และ B flat (ภาพที่ 4) มาจนถึงปัจจุบัน

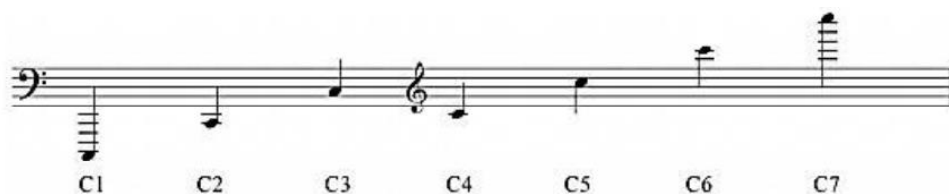

ภาพที่ 4: เปรียบเทียบซิงเกิลฮอ์น และ ดับเบิลฮอ์น

(ที่มา: <https://www.paxman.org.uk>)

- ช่วงเสียงของฮอ์น (Range)

ลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของฮอ์น คือเป็นเครื่องดนตรีที่มีช่วงเสียงกว้าง ในบางบทประพันธ์มีการเขียนทำนองไว้ถึง 4 ออกเทฟ สำหรับบทประพันธ์สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอ์น แต่อย่างไรก็ตามบทประพันธ์สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอ์นโดยส่วนใหญ่จะเขียนทำนองไว้เพียง 3 ออกเทฟ อย่างไรก็ตามจากข้อความดังกล่าวเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่านักฮอ์นควรจะปฏิบัติการเล่นฮอ์นได้ 3 ออกเทฟ เป็นอย่างน้อย ซึ่งสำหรับบทประพันธ์ทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้เลือกมาทำการแสดงครั้งนี้ มีการใช้ช่วงเสียงที่มากกว่า 3 ออกเทฟ เช่นเดียวกัน

ภาพที่ 5: ช่วงเสียงของฮอ์นในการบันทึกโน้ตทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Notation)

2.2 รูปแบบการนำเสนอและบทประพันธ์ที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว

2.2.1 Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย Jean Françaix

- ประวัติของผู้ประพันธ์และบทประพันธ์

ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix, 1912-1997) เกิดที่เมืองเลอมองส์ ประเทศฝรั่งเศส ในครอบครัวนักดนตรี โดยมีบิดา อัลเฟร็ด ฟรองเซส์ (Alfred Françaix) เป็น นักดนตรีศึกษา นักประพันธ์เพลง นักเปียโน อีกทั้งทำงานที่วิทยาลัยดนตรีเลอมองส์ และมารดา Jeanne Provost เป็นครูสอนร้องเพลง ฟรองเซส์ศึกษาดนตรีที่วิทยาลัยดนตรีเลอมองส์ ก่อนที่จะย้ายไปศึกษาที่วิทยาลัยดนตรีปารีส เรียกได้ว่าฟรองเซส์เป็นนักดนตรีที่ประสบความสำเร็จมากมายคนหนึ่ง ตั้งแต่การที่เขาเคยได้รับรางวัลชนะเลิศในฐานะนักเปียโนยอดเยี่ยมที่วิทยาลัยดนตรีปารีส ไปจนถึงการได้แสดงบทประพันธ์ Two Piano Concerto กับ ผู้ประพันธ์เองอย่าง ฟรองซีส ปูแลง (Francis Poulence, 1899-1963) ซึ่งเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงมากในสมัยนั้น แนวทางการประพันธ์เพลงของฟรองเซส์นั้นกล่าวได้ว่าได้รับแรงบันดาลใจมาจากคีตกวีที่มีชื่อเสียงในวงกว้างในช่วงยุคสมัยนั้นมาก อาทิ อองมานูเอล ชาบริเอ (Emmanuel Chabrier), อิกอร์ สตราวินสกี (Igor Stravinsky), โมริริส ราเวล (Maurice Ravel), ฟรองซีส ปูแลง (Francis Poulenc) เป็นต้น

ดิเวิร์ติเมนโตสำหรับฮอร์น และเปียโน เดิมเป็นบทประพันธ์สำหรับฮอร์นและวงออร์เคสตรา ซึ่งภายหลังผู้ประพันธ์ได้เรียบเรียงเสียงประสานใหม่สำหรับฮอร์นและเปียโนด้วยตัวเอง บทประพันธ์นี้ประกอบไปด้วย 3 ท่อน ได้แก่ Introduzione, Aria di Cantabile, Canzonetta ในช่วงยุคสมัยของฟรองเซส์ บทเพลงสำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอร์นถือได้ว่าเป็นบทประพันธ์ที่มีแนวทางที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เนื่องจากในช่วงยุคสมัยก่อนหน้านั้น บทประพันธ์สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอร์นที่เป็นที่นิยมส่วนใหญ่แล้วจะเป็นบทเพลงที่ถูกประพันธ์โดยคีตกวีชาวเยอรมัน และออสเตรีย ในยุคสมัยคลาสสิก และโรแมนติก เช่น โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท, ฟรานซ์ โจเซฟ ไฮเดิน, ฟรานซ์ ชเตราซ, ริชาร์ด ชเตราซ เป็นต้น ดังนั้นด้วยยุคสมัยของดนตรีที่เปลี่ยนไป รวมไปถึงเทคนิคการประพันธ์เพลงในยุคสมัยที่ใหม่ขึ้นกว่าเดิม และความเป็นดนตรีในรูปแบบของฝรั่งเศสของฟรองเซส์ เป็นการนำเสนอแนวทางบทประพันธ์สำหรับฮอร์นในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น

- เทคนิคต่าง ๆ ในบทประพันธ์

แม้ว่าบทประพันธ์นี้จะมีความยาวเพียงประมาณเพียง 8 นาที แต่บทประพันธ์นี้ก็ประกอบไปด้วยความยากและท้าทายผู้เล่นอยู่เป็นระยะ อย่างเช่นในตอนสุดท้ายการใช้เทคนิค flutter tongue ในหมายเลข 14 (ภาพที่ 6) หรือการเล่นเสียง C# ในห้องก่อนหมายเลข 17 (ภาพที่ 7) ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเสียงที่สูงมากสำหรับฮอร์น และยังคงต้องการการเล่นไปจนจบ

ภาพที่ 6: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 3 ห้องที่ 57-65

ประพันธ์โดย Jean Françaix

ภาพที่ 7: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 3 ห้องที่ 100-113

ประพันธ์โดย Jean Françaix

2.2.2 Appel Interstellaire ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

- ประวัติของผู้ประพันธ์ และบทประพันธ์

โอลิเวียร์ เมสเซียน (Olivier Messiaen, 1908 – 1992) เกิดเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1908 ณ เมืองอาวินียง (Avignon) ประเทศฝรั่งเศส ในปัจจุบันเมสเซียน เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะนักประพันธ์เพลงที่มีความโดดเด่นในด้านการใช้เทคนิคการใช้จังหวะที่ซับซ้อน (Rhythm Complexity) และการใช้เสียงประสานแบบ ‘โหมดในรูปแบบจำกัดที่สามารถย้ายเสียงได้’ (Modes of Limited Transposition) นอกเหนือจากนั้น เมสเซียนยังเป็นที่ยอมรับในฐานะนักออร์แกน และนักปักษีวิทยา^[1] (Ornithologist) อีกด้วย

เมื่ออายุ 11 ปี เมสเซียนได้ศึกษาที่วิทยาลัยดนตรีแห่งกรุงปารีส โดยศึกษาการประพันธ์เพลงกับ ปอล ดูกาส์ (Paul Dukas, 1836-1935) และ ชาร์ล มารี วีดอร์ (Charles Marie Widor, 1908-1992) และศึกษาการเล่นออร์แกนกับ มาร์แชล ดูเปร (Marcel Dupré, 1886-1971) เมื่อจบการศึกษาที่วิทยาลัยดนตรีแห่งกรุงปารีส เขาได้ทำงานในฐานะนักออร์แกน และนักจัดกิจกรรมดนตรีเพื่อเผยแพร่ดนตรีร่วมสมัยสู่ประชาชนในวงกว้าง และในปี ค.ศ. 1941 เมสเซียนได้กลับมาเป็น

^[1] บุคคลที่มีหน้าที่ศึกษา วิจัย ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับนก

อาจารย์สอนวิชาประสานเสียง และการประพันธ์เพลงที่วิทยาลัยดนตรีแห่งกรุงปารีส ซึ่งได้สร้างสรรคักนักเรียน ผู้เป็นลูกศิษย์ในรุ่นหลัง จนได้เป็นนักประพันธ์เพลง ผู้สร้างสรรคักผลงานดนตรีที่มีชื่อเสียงมากมาย อาทิ อียานนิส เซนาคิส (Iannis Xenakis, 1922-2001), คาร์ลไฮนซ์ ชตอคเฮาเซน (Karlheinz Stockhausen, 1928-2007) และปีแอร์ บูเลซ (Pierre Boulez, 1925-2016) เมสเซียนได้รับอิทธิพลจากแนวคิดด้านดนตรีของกรีกและฮินดู ซึ่งได้รับการปลูกฝังมาจากอาจารย์ของเขา โมริส เอ็มมานูเอล (Maurice Emmanuel, 1862-1938) แต่อย่างไรก็ตามเขายังคงศรัทธาในศาสนาคริสต์โรมันคาทอลิกอย่างเคร่งครัด นอกเหนือจากนี้เมสเซียนมีความหลงใหลในการศึกษานกเป็นอย่างมาก จึงทำให้เขาตามสังเกตพฤติกรรมของนก และบันทึกเสียงร้องของนกหายากอยู่เสมอ ซึ่งส่งผลมาถึงแนวทางการประพันธ์เพลงอยู่เป็นประจำ

สำหรับบทเพลง Appel Interstellaire เป็นท่อนหนึ่งในบทเพลงขนาดใหญ่จำนวน 16 ท่อนจากบทเพลง Des Canyons aux étoiles (From the Canyons to the Stars)^[2] หรือหมายถึงจากหุบเขาสู่ดวงดาว เมสเซียนประพันธ์เพลงนี้ด้วยการว่าจ้างจากชาวอเมริกัน Alice Tully^[3] ในปี ค.ศ. 1971 เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบสองร้อยปีของการประกาศอิสรภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเมสเซียนได้รับแรงบันดาลใจจากการท่องเที่ยวที่มลรัฐยูทาห์ Appel Interstellaire เป็นบทประพันธ์สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอร์น นอกจากนี้เมสเซียนได้ประพันธ์เพลงนี้จากความโศกเศร้าหลังจากการเสียชีวิตของนักประพันธ์เพลง ฌอง - ปีแอร์ กูเอเซค (Jean-Pierre Guézec, 1934 - 1971) และด้วยความเชื่อมั่นในศาสนาคริสต์ของเมสเซียน ทำให้เขียนข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลจากบท Psalm ในหน้าแรกของบทประพันธ์ โดยจากงานวิจัยของการแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิตศึกษาของสุปริติ^[4] ได้แปลเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทยไว้ดังนี้

“C'est Lui qui guérit les coeurs brisés,
et soigne leurs blessures;
c'est Lui qui sait le nombre des étoiles,
appelant chacune par son nom.”

(Psalm, 146: 3 - 4)

^[2] Paul Griffiths, Olivier Messiaen and the music of time (New York Cornell University Press. 1985)

^[3] Alice Tully (1902-1993) นักร้องอุปรากรที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน

^[4] สุปริติ อังศวานนท์, การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญา มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560.

แปลเป็นภาษาอังกฤษได้ว่า

“He who heals the brokenhearted,
and heal their wounds;
He who knows the number of stars,
calling each by name”

ในภาษาไทยหมายถึง “พระองค์ผู้รักษาบาดแผลและหัวใจของมวลมนุษย์ที่แหลกสลาย
พระองค์ผู้กำหนดจำนวนของดวงดาวพร้อมตั้งชื่อให้ดาวทุกดวง” และอีกบทว่า

“O terre, ne couvre pas mon sang,
et que mon cri ne trouve pas ou se cacher!...”
(livre de Job, 16-18)

แปลเป็นภาษาอังกฤษได้ว่า

"O earth, do not cover my blood,
and let my cry not be hidden!"

ในภาษาไทยหมายถึง “โลกเอ๋ย อย่าปิดบังโลหิตของข้าเลย และอย่าให้เสียงร้องของข้าถูก
ปิดบังเอาไว้”

- เทคนิคต่าง ๆ ในบทประพันธ์

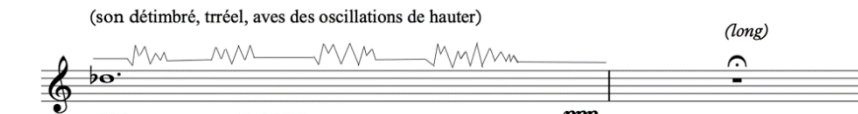
บทประพันธ์ Appel Interstellaire โดยโอลิเวียร์ เมสเซียน นับว่าเป็นบทประพันธ์ที่มีความ
ยากในการบรรเลงขั้นสูง เริ่มจากเป็นการเล่นบทประพันธ์แบบบรรเลงเดี่ยวโดยไม่มีเปียโนบรรเลง
ประกอบ (unaccompaniment) ซึ่งทั้งจังหวะขณะที่บรรเลง และจังหวะของช่วงหยุด ล้วนจะถูก
กำหนดโดยผู้บรรเลงทั้งสิ้น อีกทั้งยังประกอบไปด้วยเทคนิคที่มีความยากในการปฏิบัติตลอดทั้งเพลง
จากตัวอย่างดังนี้

The image shows a musical score for the piece 'Appel Interstellaire' by Olivier Messiaen. It consists of two staves of music. The first staff has four measures: the first is marked 'Un peu lent (♩ = 76) (fiatt.)' with dynamics *ff* and *p*; the second is marked '(long)'; the third is marked 'Très Modéré (♩ = 132)' with a trill marked '(trill bouché)'; the fourth is also marked 'Très Modéré (♩ = 132)'. The second staff has four measures: the first is marked 'Un peu vid (♩ = 112) (ouvert)' with dynamic *f*; the second is marked 'Un peu vid (♩ = 112) (ouvert)'; the third is marked 'Modéré (♩ = 100)' with dynamics *f*, *ff*, and *f*; the fourth is marked 'Modéré (♩ = 100)'. The background features a faint watermark of a Thai deity.

ภาพที่ 8: การบรรเลงด้วยเทคนิค flutter tongue

การใช้มือปิด (hand-stopped) และการ lip trill ในบทประพันธ์ Appel Interstellaire

Très lent (♩ = 44)
(son détimbré, trréel, avec des oscillations de hauteur)

(ad lib.) **ppp** **pp** **ppp** (long)

(lever ou baisser à moitié, alternativement, les 3 pistons ou les 3 palettes)

ภาพที่ 9: การตีความบทประพันธ์จากสัญลักษณ์ในบทประพันธ์ Appel Intersterllaire

Un peu vif (♩ = 120)

ff **glissando** **vif** (♩ = 120) **fff**

ภาพที่ 10: การ glissando ในช่วงเสียงที่กว้างและอัตราจังหวะที่เร็ว
ในบทประพันธ์ Appel Intersterllaire

2.2.3 Fantasie, Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย Franz Strauss

- ประวัติของผู้ประพันธ์

ฟรานซ์ ชเตราส์ (Franz Strauss, 1822-1905) เกิดเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1822 ณ เมืองปาร์คชไตน์ (Parkstein) แคว้นบาวาเรีย ประเทศเยอรมนี เริ่มศึกษาดนตรีโดยมีลุงและน้าของเขา โยฮันน์ จอร์จ วอลเตอร์ (Johann George Walter) และ ฟรานซ์ มิชาเอล วอลเตอร์ (Franz Michael Walter) เป็นผู้สอน โดยศึกษาการเล่นไวโอลิน, กีตาร์, คลาริเน็ต และ เครื่องลมทองเหลืองต่าง ๆ จนเมื่ออายุ 25 ปี ฟรานซ์ ชเตราส์ ได้เป็นนักดนตรีอาชีพตำแหน่งนักฮอร์น ในวง Munich Royal Court Orchestra ซึ่งตลอดระยะเวลาการเป็นนักฮอร์นในวงแห่งนี้ ฟรานซ์ ชเตราส์ มีโอกาสได้ร่วมแสดงรอบปฐมทัศน์ในอุปรากรของนักประพันธ์เพลง ริชาร์ด วากเนอร์ (Richard Wagner, 1813-1883) มากมาย อาทิ Parsifal, Die Meistersinger, Das Rheingold, Die Walküre, Tristan und Isolde เป็นต้น ในฐานะนักประพันธ์เพลง ฟรานซ์ ชเตราส์ เริ่มประพันธ์บทเพลงสำหรับฮอร์นไว้มากมาย โดยตั้งแต่เขามีอายุ 29 ปี บทประพันธ์สำหรับฮอร์นของเขาได้ถูกเผยแพร่ออกไปในวงกว้างและเป็นที่นิยมสำหรับนักฮอร์นมากมาย อาทิ Les Adieux, Nocturne, Concerto, Op. 8 เป็นต้น

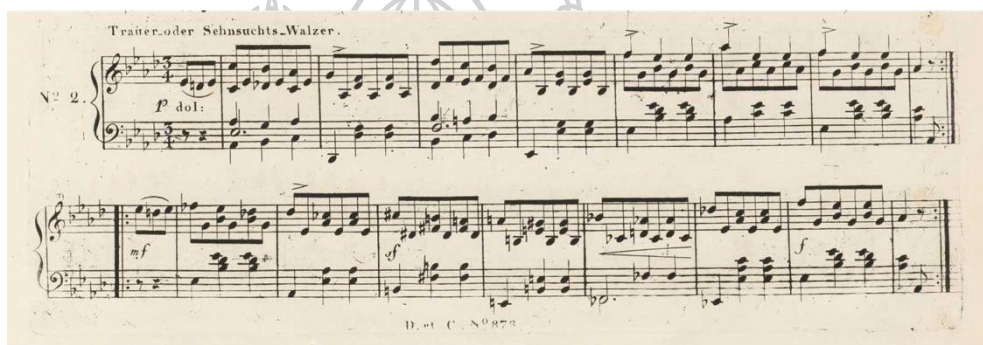
ในปีค.ศ.1851 ฟรานซ์ ชเตราส์ ได้แต่งงานกับ Elise Marie Seiff และมีบุตรชายและบุตรสาวรวมสองคนแต่นับว่าเป็นโชคร้าย ที่สามปีให้หลังเขาได้สูญเสียครอบครัวไปทั้งหมดเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคและอหิวาตกโรคก่อนที่หลายปีต่อมาเขาได้แต่งงานใหม่อีกครั้งกับ

Josephine Psochorr จนภายหลังได้ให้กำเนิดบุตรสาว โยฮันนา ชเตราส์ (Johanna Strauss) และบุตรชาย ริชาร์ด ชเตราส์ (Richard Strauss, 1864-1949) ซึ่งภายหลัง ริชาร์ด ชเตราส์ ก็เป็นคีตกวีที่มีชื่อเสียง รวมไปถึงการประพันธ์เพลง คอนแชร์โต^[5] โดยประพันธ์ให้สำหรับฮอร์นและวงออเคสตรา

ซึ่งได้ให้ฟรานซ์ ชเตราส์ พ่อของเขาได้ทำการแสดงเดี่ยวอีกด้วย นอกเหนือจากนี้ ฟรานซ์ ชเตราส์ ยังเป็นอาจารย์สอนดนตรีและวาทยกรที่ Academy of Music ในเมืองมิวนิค ประเทศเยอรมนี

- เทคนิคต่าง ๆ ในบทประพันธ์

บทประพันธ์ Fantasie, Op.2 for Horn and Piano ชเตราส์ได้แรงบันดาลใจจากการนำเพลง Sehnsuchwalzer ซึ่งเป็นบทประพันธ์หมายเลข 2 จากบทประพันธ์สำหรับบรรเลงเดี่ยวเปียโนชุด 36 Originaltänze, D.365 ของ Franz Schubert ซึ่งมีลักษณะของการเต้นรำ (Waltz) มาประพันธ์ในรูปแบบนสังคีตลักษณะแบบการแปร (Theme and Variations)

ภาพที่ 11: บทประพันธ์ Sehnsuchwalzer จากบทประพันธ์ชุด 36 Originaltänze, D.365 ของ Franz Schubert (ที่มา: Vienna: Diabelli, n.d. (1822))

ประกอบไปด้วย ตอนนำเสนอ (Introduction), ทำนองหลัก (Theme), และการแปร (Variation) อีก 4 กระบวนดังนี้ การนำเสนอแนวทำนองผ่านการบรรเลง ในท่อนต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ ต้องผ่านความเข้าใจ และการตีความจากผู้บรรเลงมาอย่างดี เนื่องด้วยแนวทางการประพันธ์เพลงของฟรานซ์ ชเตราส์ นั้นได้รับอิทธิพลจากนักประพันธ์เพลงในยุคสมัยคลาสสิก เป็นแนวทางหลัก ดังนั้นรูปแบบการประพันธ์เพลง และเทคนิคของการบรรเลงจะมีความคล้ายเคียงกับบทประพันธ์ในยุคคลาสสิก เช่น การเล่นอาร์เปจโจ^[6] (Arpeggio) ในอัตราจังหวะเร็ว สังคีตลักษณะหรือลีลาการสอดประสานเสียง (Harmony) แบบยุคคลาสสิก เป็นต้น

[5] คอนแชร์โต บทประพันธ์สำหรับเครื่องบรรเลงเดี่ยวร่วมกับวงออเคสตรา

[6] หมายถึงโน้ตตัวที่ 1,3,5 ของตรัยแอดซึ่งเล่นเรียงกันทีละตัวเป็นลำดับขึ้น

Thema

ภาพที่ 12: แนวทำนองบรรเลงเดี่ยวฮอร์นในท่อน Thema จากบทประพันธ์

Fantasia, Op.2 for Horn and Piano ของ Franz Strauss

Variation 2 con fuoco

ภาพที่ 13: การไล่สเกลสลับกับการกระจายเสียงในอัตราจังหวะเร็วในท่อน Variation 2

จากบทประพันธ์ Fantasia, Op.2 for Horn and Piano ของ Franz Strauss

2.2.4 Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407

(K. 386c) ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

- ประวัติของผู้ประพันธ์

โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart, 1756-1791) เกิดเมื่อวันที่ 27 มกราคม ค.ศ.1756 ณ เมืองซาลซ์บวร์ก ประเทศออสเตรีย เริ่มต้นชีวิตนักดนตรีด้วยอายุ 5 ปี และด้วยอัจฉริยภาพและความสร้างสรรค์ด้านดนตรีของโมซาร์ทนั่นเอง ทำให้โมซาร์ทถูกเป็นที่จับตามองจากประชาชนหมู่มาโดยมีบิดา โยฮันน์ จอร์จ เลโอพอลด์ โมซาร์ท (Johann Georg Leopold

Mozart, 1719-1787) ซึ่งเป็นนักไวโอลิน และนักประพันธ์เพลง เป็นผู้สอนและให้การสนับสนุนให้เขาได้มีโอกาสแสดงออกด้านดนตรีตั้งแต่วัยเยาว์ ทำให้โมซาร์ทได้รับโอกาสให้แสดงดนตรีครั้งแรกเมื่อเขาอายุเพียง 6 ปี จนกระทั่งเมื่ออายุ 13 ปี โมซาร์ทมีผลงานการประพันธ์เพลงมากมายหลายประเภท เช่น โซนาตา, คอนแชร์โต, ซิมโฟนี รวมไปถึงอุปรากรชวนหัว ด้วยความที่โมซาร์ทเริ่มประพันธ์เพลงตั้งแต่สมัยยังวัยเยาว์ ทำให้ดนตรีของโมซาร์ทในหลายบทประพันธ์ มีลักษณะสดใส ไพเราะ น่ารัก แต่ยังคงมีการปรับเปลี่ยนแนวทางใหม่ไปที่ละเล็กละน้อยในแต่ละช่วงเวลาของชีวิต

ในช่วงชีวิตของโมซาร์ท เขาได้สร้างสรรค์บทประพันธ์ไว้เป็นจำนวนมากหลายประเภท อาทิ อุปรากร, แมส, เพลงประเภทคอนแชร์โต สำหรับเปียโน ไวโอลิน และเครื่องลมต่าง, สตริงควินเทต, ซิมโฟนี รวมไปถึงแชมเบอร์มิวสิกอีกเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามด้วยอุปนิสัยของโมซาร์ทที่เต็มไปด้วยอารมณ์ที่เร่าร้อน และต้องการแสดงดนตรีในแนวทางของตนโดยไม่เอาใจใคร ส่งผลให้โมซาร์ทมีปัญหาในการปรับตัว จนสุดท้ายต้องมาดำเนินชีวิตด้วยตนเอง โดยไม่มีผู้ให้การสนับสนุนด้านการเงิน เป็นสาเหตุให้ผลงานของโมซาร์ทในช่วงบั้นปลายชีวิต ไม่ได้ได้รับความสนใจจากประชาชนมากนักเนื่องมาจากแนวคิดในการประพันธ์เพลงที่ล้ำสมัยเกินไป อีกทั้งในขณะนั้นยังเป็นยุคของนักดนตรีที่ต้องแสวงหาเจ้านายตามราชสำนัก หรือครอบครัวที่ร่ำรวยเป็นผู้อุปถัมภ์ ซึ่งไม่ใช่ลักษณะที่โมซาร์ทประสงค์แต่อย่างใด จนสุดท้ายโมซาร์ทเสียชีวิตลงด้วยอายุเพียง 36 ปี ในขณะที่ยังมีหนี้สินต่อหลายคน จึงทำให้งานศพเป็นไปอย่างซอมซ่อ ในขณะที่พิธีฝังศพเกิดพายุฝนทำให้พิธีการเป็นไปอย่างรีบร้อน จนไม่มีแม้กระทั่งไม้กางเขนปักแสดงให้ทราบว่าเป็นศพของโมซาร์ทจนถึงปัจจุบัน

- เทคนิคต่าง ๆ ในบทประพันธ์

Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ของโมซาร์ท เป็นบทประพันธ์แบบดนตรีแชมเบอร์ (Chamber Music) หรือบทเพลงสำหรับกลุ่มเครื่องดนตรีขนาดเล็กมีความยาวและรูปแบบการประพันธ์ในแนวทางเดียวกับบทประพันธ์แบบคอนแชร์โต้ หรือโซนาตา^[7] ซึ่งมีความยาวมากที่สุดจากรายการแสดงที่ผู้วิจัยได้เลือกมาทำการแสดงครั้งนี้ บทเพลงนี้ประกอบไปด้วย 3 ท่อน ประพันธ์อยู่ในอัตราจังหวะ เร็ว - ช้า - เร็ว การตีความและวิเคราะห์แนวทางการประพันธ์ดนตรีของยุคคลาสสิก ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของแบบแผนแนวทางการประพันธ์เพลง

[7] ศศี พงศ์สรายุทธ. ดนตรีตะวันตก ยุคบาโรคและยุคคลาสสิก (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.)

2.3.2 การเล่นเสียงสูง

ผู้วิจัยได้เลือกนำแบบฝึกหัดของ จอร์จ คอปปราช^[9] (Georg Kopprasch, 1800-1850) มาใช้สำหรับการฝึกซ้อม คอปปราชเป็นนักประพันธ์เพลงและนักฮอร์นที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งในประเทศเยอรมนี อีกทั้งแบบฝึกหัดของคอปปราชในปัจจุบันเป็นที่นิยมสำหรับนักฮอร์นตั้งแต่ระดับนักเรียนไปจนถึงระดับ มืออาชีพ โดยแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้นั้น เน้นที่การควบคุมรูปร่างปากและผลิตเสียงได้

ภาพที่ 15: แบบฝึกหัดหมายเลข 18 จาก 60 Etudes for Low-Horn, Op.6
ของ จอร์จ คอปปราช

2.3.3 เทคนิค hand stopped

การใช้มือขวาปิดลำโพงมากขึ้นเพื่อให้เสียงที่ออกมามีลักษณะบี๊แบนซึ่งให้สีสันของเสียง (Tone Color) ในมิติที่แตกต่างออกไป ซึ่งเทคนิคนี้จะพบมากในบทเพลง Appel Interstellaire ของ Olivier Messiaen และ Divertimento for Horn and Piano ของ Jean Francaix ที่ผู้วิจัยเลือกมาทำการแสดง เดิมทีการใช้มือขวาวางในตำแหน่งลำโพง (bell) ของฮอร์น เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 18 โดยปฏิบัติเพื่อการปรับระดับเสียงเพื่อเล่นโน้ตที่อยู่นอกเหนือจากอนุกรมฮาร์โมนิก (Harmonic Series) สำหรับเนเซอร์ลฮอร์น ก่อนที่จะถูกค้นพบว่าตำแหน่งมือขวาไม่ได้เป็นเพียงการเปลี่ยนโน้ตเท่านั้น แต่ยังมีผลกับสีสันของเสียงที่เกิดขึ้นอีกด้วย

^[9]Georg Kopprasch (1800-1850) นักฮอร์นและคีตกวีที่มีชื่อเสียงชาวเยอรมนี

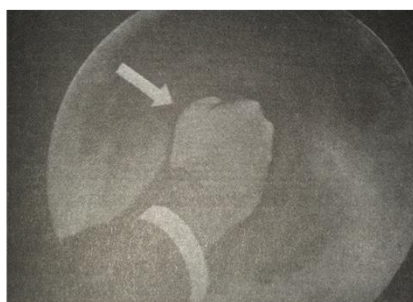

ภาพที่ 16: การใช้มือขวาทำเทคนิค hand stopped

(ที่มา: The Art of French Horn Playing, Farkas, 1956, p.81)

นักเรียนฮอร์นในช่วงเริ่มต้นส่วนใหญ่ มีความเข้าใจตรงกันว่าเทคนิค hand stopped จะเป็นการเล่นเสียงที่สูงขึ้นครึ่งเสียง (semi-tone) จึงใช้นิ้วกดลูกสูบเพื่อเล่นโน้ตที่ต่ำลงครึ่งเสียงพร้อมกับการใช้มือปิดลำโพง เพื่อเล่นโน้ตที่กำหนดไว้ (ตัวอย่างเช่น โน้ตกำหนดตัว c# ผู้เล่นจะทำการการกดนิ้วแบบตัว c พร้อมเอามือปิดลำโพง เพื่อให้ได้เสียง c# ที่เกิดจากการเล่นแบบ hand stopped) จริงอยู่ว่าการปฏิบัติตามวิธีคิดแบบนี้เป็นขั้นตอนที่ถูกต้องและใช้ได้จริง แต่ตามทฤษฎีของเครื่องดนตรีฮอร์นนั้นไม่ถูกต้องแต่อย่างใด เพราะในความเป็นจริงการใช้มือขวาค่อย ๆ ปิดลำโพงมากขึ้นจะทำให้เพี้ยนต่ำลงจนไปถึงครึ่งเสียง เพียงแต่วิธีคิดดังกล่าวสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามโน้ตที่กำหนด เนื่องจากการใช้รูปปากเล่นโน้ตที่สูงขึ้นไป 1 ระดับ ตามอนุกรมฮาร์โมนิก

สำหรับวิธีการปฏิบัติเทคนิค hand stopped ได้แก่การใช้มือขวาปิดรูในลำโพงให้สนิท อย่างไรก็ตามการปฏิบัติ hand stopped ในแต่ละระดับเสียงอาจใช้ตำแหน่งมือขวาที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของฮอร์น ขนาดช่วงลำโพง และขนาดฝ่ามือของผู้เล่น

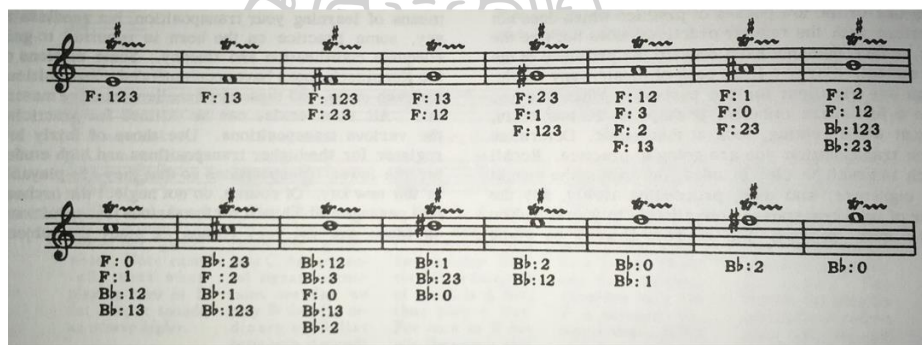
ภาพที่ 17: การปฏิบัติเทคนิค hand stopped ที่ถูกต้อง (ซ้าย) และ ไม่ถูกต้อง (ขวา)

(ที่มา: The Art of French Horn Playing, Farkas, 1956, p.81)

จากภาพที่ 17 จะเห็นได้ว่าการปฏิบัติ hand stopped ที่ถูกต้องจะเป็นการยื่นนิ้วโป้งออกมา ไม่สอดเข้าไปในฝ่ามือเหมือนรูปด้านขวา

2.3.4 เทคนิค Lip Trills

เทคนิค Lip Trills เป็นการเล่นโน้ต Trills แบบทั่วไป แต่มีความพิเศษคือจะไม่ใช้การกดนิ้วในการเปลี่ยนเสียง แต่จะใช้ความยืดหยุ่นของรูปปาก (embouchure) ในการเล่นโน้ต Trill เป็นเทคนิคที่พบได้ในบทประพันธ์สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอร์นเป็นจำนวนมาก กล่าวได้ว่าเป็นเทคนิคสำคัญที่ผู้เล่นฮอร์นทุกคนควรปฏิบัติได้เป็นอย่างดี โดยทั่วไปเทคนิค lip trills จะปฏิบัติได้สำหรับการ trill แบบหนึ่งเสียงเต็มเท่านั้น และไม่สามารถปฏิบัติในช่วงเสียงต่ำได้ เนื่องจากข้อจำกัดของอนุกรมฮาร์โมนิกของฮอร์น

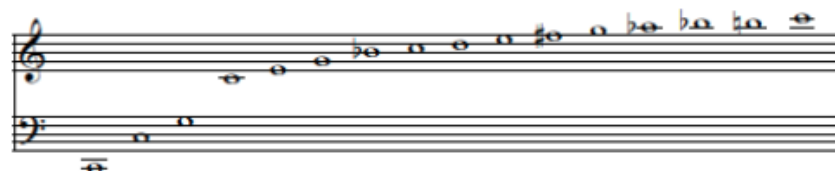

ภาพที่ 18: ตารางการกดนิ้วสำหรับการปฏิบัติเทคนิค Lip Trills ของแต่ละโน้ต

(ที่มา: The Art of French Horn Playing, Farkas, 1956, p.81)

2.3.5 การฝึกซ้อมเนเชอรัลฮอร์น

การเล่นเครื่องดนตรีฮอร์นในปัจจุบันนั้น ในแต่ละโน้ตจะได้เนื้อเสียงที่ใกล้เคียงกันมาก แต่หากกล่าวถึงฮอร์นในยุคสมัยของโมซาร์ท ยังคงเป็นการใช้เนเชอรัลฮอร์นอยู่

ภาพที่ 19: เนเชอรัลฮาร์โมนิกซีรีส์ (Natural Harmonic Series)

ในการเล่นเนเชอรัลฮอ์นนั้นหลังจากที่ใช้ครุฑของคีย์ตามเพลงแล้ว จะทำให้การเล่นโน้ตในอนุกรมฮาโมนิกมีเสียงที่ดังกว่าโน้ตอื่น เนื่องจากการเล่นด้วยการเปิดมือขวา ซึ่งผู้วิจัยได้พบว่าการศึกษากการเล่นเนเชอรัลฮอ์นจะส่งผลให้ผู้เล่นมีความเข้าใจในความสำคัญของแต่ละโน้ตมากขึ้น เนื่องจากการในการเล่นเนเชอรัลฮอ์นมีการเปิด-ปิดบริเวณลำโพงของมือขวาที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 20: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1, ห้องที่ 1-19

จากภาพที่ 20 จะสังเกตได้ว่า ในช่วงต้นของเพลง โดยส่วนใหญ่แล้วโมสาร์ทได้แต่งทำนองหลักไว้ด้วยเสียงโน้ตหลักจากอนุกรมฮาโมนิก แสดงให้ผู้วิจัยพบว่าโมสาร์ทต้องการถึงความดังอย่างธรรมชาติของเนเชอรัลฮอ์นในช่วงเริ่มต้นเพลง โดยมีการใช้มือขวาปิดลำโพงมากกว่าปกติในห้องที่ 17 ที่โน้ต G#4 ก่อนที่จะนำเข้าสู่ห้องถัดไปซึ่งเป็นตอนใหม่

ภาพที่ 21: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1, ห้องที่ 1-19

จากภาพที่ 21 แสดงให้เห็นว่าในการบรรเลงบทประพันธ์บนเนเชอรัลฮอ์นในยุคคลาสสิก ผู้เล่นต้องมีทักษะการควบคุมมือขวาได้อย่างชำนาญ เนื่องจากมีโน้ตที่อยู่นอกเหนือจาก Harmonic Series ทุกหนึ่งห้อง ตั้งแต่ห้องที่ 73 ไปจนถึง ห้องที่ 78 ในท่อนที่ 3

2.3.6 การหายใจ

จากหนังสือ The Breathing Gym ซึ่งเขียนโดย แซม พิลเฟียน^[10] (Sam Pilafian) และ แพตทริก เซอริแดน^[11] (Patrick Sheridan) นักทูบาที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติด้านการเล่นทูบาและด้านการหายใจชาวอเมริกัน ได้กล่าวว่าการฝึกการหายใจเพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนฝึกซ้อมหรือแสดง เป็นสิ่งที่นักเล่นเครื่องลมและนักร้องส่วนใหญ่มองข้าม ซึ่งจะไปให้ความสนใจกับการควบคุมรูปปาก และการควบคุมการกดนิ้วในการเล่นแต่ละโน้ต ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการควบคุมลมจะเป็นการส่งผลโดยตรงไปยังการสั่นสะเทือนของริมฝีปากในขณะที่เล่นและส่งผลถึงเสียงต่อไป หากมีการใช้ลมที่ดีก็จะสามารถสร้างเสียงที่ดีได้อย่างมีประสิทธิภาพในการบรรเลงเช่นเดียวกัน

2.4 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเล่นฮอร์น

2.4.1 The Art of French Horn Playing เขียนโดย ฟิลลิป ฟาร์คาส (Philip Farkas)

2.4.2 60 Etudes for Low-Horn, Op.6 เขียนโดย จอร์จ คอปปราช (Georg Kopprasch)

2.4.3 Progressive Studies in Flexibility and Range Development โดย เฟร็ด ทอยเบอร์ (Fred Teuber)

2.5 ดนตรีแชมเบอร์ (Chamber Music)

ดนตรีแชมเบอร์โดยทั่วไปนั้น เป็นบทประพันธ์สำหรับวงดนตรีขนาดเล็ก และใช้เครื่องดนตรี 1 ชิ้นต่อการบรรเลง 1 แนวเสียง เป็นบทเพลงซึ่งเน้นรายละเอียดของแต่ละแนวเสียงเพื่อให้แต่ละแนวเสียงมีความสมดุลกันมากที่สุด^[12] โดยส่วนใหญ่แล้วการบรรเลงดนตรีแชมเบอร์นั้นจะไม่มีวาทยกร (Conductor) หรือผู้ควบคุมวง แต่มีผู้นำวงที่มีประสบการณ์และสามารถนำสมาชิกในวงบรรเลงด้วยความพร้อมเพรียงกัน

^[10] แซม พิลเฟียน (1949-2019) นักทูบาชาวอเมริกันเคยเป็นสมาชิกวง The Empire Brass และ Boston Brass

^[11] แพตทริก เซอริแดน นักทูบาที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน

^[12] ศศิ พงศ์สรายุทธ, ดนตรีตะวันตก ยุคบาโรคและยุคคลาสสิก. (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

ดนตรีเชมเบอร์นั้นสามารถเป็นบทเพลงประเภทโซนาตา ที่ประกอบไปด้วยแนวเครื่องดนตรีบรรเลงเดี่ยวและแนวเปียโน หรือวงดนตรีขนาดเล็ก เช่น วงสตริงควอเตต^[13] (string quartet) และ วงวู้ดวอินควินเตต^[14] (woodwind quintet) ที่ประกอบไปด้วยแนวเครื่องลม 5 แนวเป็นต้น

ในการแสดงครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกบทประพันธ์ที่จัดว่าเป็นดนตรีเชมเบอร์มาด้วย 1 บทเพลง ได้แก่ Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

2.6 งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิทยานิพนธ์ 45 Concert Etudes on the Theme of Richard Strauss, Gustav Mahler and Johannes Brahms โดย Brett Edward Miller

ผลงานวิจัยฉบับนี้จัดทำโดย เบรท เอ็ดเวิร์ด มิลเลอร์ (Brett Edward Miller) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาดนตรีของมหาวิทยาลัยแมธลูแลนด์ เมืองคอลเลจพาร์ค (University of Maryland, College Park) ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2007

ในงานวิจัยฉบับนี้ได้กล่าวถึงวรรณกรรมของฟรานซ์ ชเตราส์ ซึ่งเป็นนักฮอρνและนักประพันธ์เพลงสำหรับฮอρνที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก และผู้วิจัยได้เลือกบทประพันธ์ของฟรานซ์ ชเตราส์ มาใช้ในการแสดงเดี่ยวครั้งนี้อีกด้วย โดยจากงานวิจัยฉบับนี้มีการกล่าวว่าฟรานซ์ ชเตราส์ได้แต่งแบบฝึกหัดสำหรับฮอρνที่มีชื่อว่า 17 Concert Studies on the Themes of Beethoven โดยมีแนวคิดจากการใช้แนวทำนองของฮอρνจากเพลงซิมโฟนีของเบโธเฟน มาประยุกต์ใช้จนเกิดแบบฝึกหัดใหม่ เช่น การเปลี่ยนคีย์จากแนวทำนองเดิม หรือการต่อเติมขยายแนวทำนองในรูปแบบจังหวะที่หลากหลาย ส่งผลให้ผู้เล่นสามารถฝึกซ้อมและแก้ปัญหาจากการเล่นเพลงของเบโธเฟนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นนอกเหนือจากนี้ เบรท เอ็ดเวิร์ด มิลเลอร์ ยังได้ใช้แนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้สำหรับแนวทำนองของฮอρνในบทประพันธ์ที่มีชื่อเสียงของ ริคคาร์ด สเตราส์ (Richard Strauss, 1864 - 1949), กุสตาฟ มาร์ทเลอร์ (Gustav Mahler, 1860 - 1911) และ โยฮันเนส บรามส์ (Johannes Brahms, 1833 - 1897) ซึ่งไม่ได้เขียนแบบฝึกหัดขึ้นมาจากแนวทางการประพันธ์เพลงแบบสมัยใหม่ เพียงแต่เป็นการนำแนวทำนองเดิมมาประยุกต์ใช้ จนเกิดเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถพัฒนาศักยภาพของการเล่นเพลงนั้นให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

^[13] บทประพันธ์สำหรับวงดนตรี 4 แนว ประกอบไปด้วย ไวโอลิน 2 แนว, วิโอลา และเซลโล

^[14] บทประพันธ์สำหรับวงดนตรี 5 แนว ประกอบไปด้วย ฟลูต, โอโบ, คลาริเน็ต, บาสซูน และฮอρν

ผู้วิจัยพบว่าจากการศึกษาผลงานวิจัยฉบับนี้ การแต่งแบบฝึกหัดใหม่จากการยึดแนวท่วงเดิมจากบทประพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นการใช้แนวทำนองเดิมเปลี่ยนไปในคีย์ต่าง ๆ หรือการนำทำนองมาปรับเปลี่ยนจังหวะและยืดขยาย เป็นแนวทางที่ดีในการฝึกซ้อมบทประพันธ์ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งในบทประพันธ์ *Fantasia, Op.2 for Horn and Piano* ที่ผู้วิจัยได้เลือกมาทำการแสดงครั้งนี้ ฟรานซ์ ชเตราสส์ได้ประพันธ์บนสังคีตลักษณะแบบการแปร (Theme and Variations) ซึ่งเป็นแนวคิดแบบการนำแนวทำนองเดิมมาต่อเติมและขยายส่วนต่าง ๆ ด้วยเช่นเดียวกัน

2.6.2 งานวิทยานิพนธ์ Olivier Messiaen's "Appel Interstelliaire":

The Influence of Birdsong and its Technical Challenges on Horn โดย

Aaron Horest

ผลงานวิจัยฉบับนี้จัดทำโดย อาร์รอน โฮเรสต์ (Aaron Hoerest) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาดนตรีของมหาวิทยาลัยบอลล์สเตต เมืองมันซี รัฐอินดีแอนา (Ball State University, Muncie, Indiana) ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2016

ในงานวิจัยฉบับนี้ได้มีการตีความและวิเคราะห์บทประพันธ์ *Appel Interstelliaire* ของเมสเซียน ที่ผู้วิจัยได้เลือกมาใช้ในการแสดงเดี่ยวอย่างละเอียด ในงานวิจัยฉบับนี้ได้กล่าวว่า การใช้แนวทางการปฏิบัติแบบดั้งเดิม ไม่สามารถนำไปปรับใช้กับแนวคิดด้านสีสันของเสียงของบทประพันธ์จากเมสเซียนได้^[15] โดยผู้เล่นต้องมีความเข้าใจถึงสิ่งที่เมสเซียนต้องการสื่อสารผ่านบทประพันธ์อย่างละเอียด เช่นการนำข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลจากบท *Psalm* มาไว้ในหน้าแรกของบทประพันธ์ อีกทั้งยังมีการขยายความถึงสังคีตลักษณะของบทประพันธ์ รวมไปถึงการเลือกใช้ชิ้นคู่ในการสร้างแนวทำนองของบทประพันธ์ โดยมีการอ้างอิงจากหนังสือ *The Unspoken Word: Olivier Messiaen's Language Communicable* ที่เขียนโดย Andrew David James Shenton

ผู้วิจัยพบว่าจากการศึกษาผลงานวิจัยฉบับนี้ สามารถทำให้ผู้เล่นบรรเลงบทประพันธ์นี้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากบทประพันธ์ของเมสเซียนมีแนวคิดการประพันธ์ที่ไม่เหมือนกับคีตกวีในยุคสมัยคลาสสิกหรือโรแมนติก ที่มีระเบียบแบบแผนค่อนข้างตายตัว แต่มีแนวคิดที่อิสระใน

^[15] Aaron Horest ,Olivier Messiaen's "Appel Interstelliaire": The Influence of Birdsong and its Technical Challenges on Horn. Creative Project, Ball State University.2016 (p.5)

ด้านการใช้แนวทำนอง สังคีตลักษณ์ หรือเทคนิคการบรรเลงต่าง ๆ ในบทประพันธ์ ที่แม้ว่าจะเป็นเทคนิคของการเล่นฮอร์นที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนแล้ว แต่ด้วยลักษณะการประพันธ์ของเมสซีเยนทำให้เกิดสีสันทันของเสียงที่แตกต่างกันออกไป เช่นการใช้เทคนิค lip trills พร้อมกับเทคนิคการปิดมือขวา

2.6.3 งานวิทยานิพนธ์ งาน A Guide to Solo Horn Music Programming a Recital โดย Arthur Diaz

ผลงานวิจัยฉบับนี้จัดทำโดย อาร์เธอร์ ดิอาส (Arthur Diaz) เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาดนตรีของมหาวิทยาลัยแอละแบมาเมืองทัสกาลูซา รัฐแอละแบมา (The University of Alabama, Tuscaloosa, Alabama) ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2015

ในงานวิจัยฉบับนี้ได้มีการรวบรวมบทประพันธ์สำหรับการแสดงเดี่ยวฮอร์นกว่า 50 บท โดยในแต่ละบทประพันธ์จะมีการรวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประวัติผู้ประพันธ์ และความเป็นมาของบทประพันธ์ รวมไปถึงการแบ่งบทประพันธ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นหมวดหมู่โดยมีเกณฑ์การจำแนกประเภทของบทประพันธ์จากความยาวของบทเพลง ระดับความยากจากช่วงเสียงหรือเทคนิคในการบรรเลง นอกจากนี้ในงานวิจัยฉบับนี้ยังได้มีการแนะนำการจัดรายการบทเพลงที่จะนำมาใช้ในการแสดงเดี่ยวเพื่อให้บทประพันธ์ในรายการแสดงสามารถครอบคลุมถึงความหลากหลายของรูปแบบบทประพันธ์ที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยกล่าวว่าในรายการแสดงเดี่ยว 1 รายการควรมีบทประพันธ์ที่มีความแตกต่างของรูปแบบการประพันธ์ในด้านยุคสมัย ความยาวบทประพันธ์ที่มีทั้งเพลงสั้นและเพลงยาวเพื่อให้การแสดงสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้

ผู้วิจัยพบว่าการศึกษางานวิจัยฉบับนี้จะทำให้ผู้แสดงมีความเข้าใจในบทประพันธ์มากขึ้นจากประวัติความเป็นมาของผู้ประพันธ์ และสิ่งที่คุณประพันธ์ต้องการจะสื่อผ่านบทเพลง และในการแสดงเดี่ยวของผู้วิจัยมี 2 บทเพลงที่งานวิจัยฉบับนี้ได้กล่าวถึงเช่นเดียวกันได้แก่ Divertimento for Horn and Piano ของ Francaix Appel Interstellaire ของ Messiaen อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะไม่มีการกล่าวถึงบทประพันธ์ Fantasie Op.2 for for Horn and Piano ของ Strauss และ Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ของ Mozart ที่ผู้วิจัยได้เลือกมาทำการแสดง แต่ในงานวิจัยฉบับนี้ได้มีการกล่าวถึงบทประพันธ์อื่นของ Strauss และ Mozart จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าผู้อ่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมไปกับข้อมูลอื่นจากการศึกษาบทประพันธ์ได้เช่นเดียวกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ข้อมูลบทประพันธ์

- 1.) Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix)
- 2.) Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียเอน (Olivier Messiaen)
- 3.) Fantasie Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฟรานซ์ ชเตราสส์ (Franz Strauss)
- 4.) Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart)

ในการวิจัยและจัดเตรียมการแสดงเดี่ยวฮอร์นครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นมาของบทประพันธ์ต่าง ๆ จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผลงานออกมามีประสิทธิภาพสูงสุด โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

- 1.) ศึกษาบทประพันธ์และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง
- 2.) ฝึกซ้อมบทประพันธ์
- 3.) รวบรวมปัญหาที่เกิดจากการฝึกซ้อม และนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา
- 4.) จัดการแสดงเดี่ยว และประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง

3.1 ศึกษาบทประพันธ์และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง

แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนได้แก่

- 1.) ศึกษาจากงานวิจัย ตำราหรือวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการฝึกซ้อมสำหรับการแสดงเดี่ยวฮอร์น
- 2.) สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแนวทางฝึกซ้อม เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับการเตรียมแสดงเดี่ยวฮอร์น โดยกำหนดเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญไว้ ดังนี้
 - เป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและสอนอยู่ในระดับอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่า 6 ปี
 - เคยมีประสบการณ์ศึกษาหรือทำงานในต่างประเทศ ในสถาบันหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับระดับนานาชาติ

ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

- 1.) อาจารย์ ดร. คมสัน ดิลกคุณานันท์
คณบดีสำนักวิชาดุริยางคศาสตร์ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา
- 2.) อาจารย์กฤษณ์ วิกรวงษ์วานิช
อาจารย์ฮอว์นประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3.) อาจารย์สุปรีดี อังศวานนท์
อาจารย์ฮอว์นประจำคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3.2 วิเคราะห์ข้อมูล

- 1.) วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตำรา แบบฝึกหัด
- 2.) สร้างแบบฝึกหัดเพื่อแนวทางการฝึกซ้อมสำหรับการแสดงบทประพันธ์
- 3.) วิเคราะห์ข้อมูล ปรับเปลี่ยนแบบฝึกหัดและแนวทางการฝึกซ้อม ตามคำแนะนำจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงข้อเสนอแนะที่สามารถนำมาพัฒนาการฝึกซ้อมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

3.3 วางแผนการฝึกซ้อม

ผู้วิจัยได้วางแผนการฝึกซ้อมเป็นเวลา 6 เดือน โดยให้ความสำคัญเรียงลำดับจากมากที่สุด ดังนี้

1. Appel Interstellaire
2. Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major
3. Divertimento for Horn and Piano
4. Fantasie Op.2 for Horn and Piano

3.4 รวบรวมปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จากการศึกษาตำรา และบทสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ แล้วประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทประพันธ์ เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาการฝึกซ้อม

3.5 จัดการแสดงเดี่ยว และประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง

ผู้วิจัยได้จัดการแสดงเดี่ยวฮอว์นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.2563 เวลา 15.00น. ที่หอดนตรี ศาสตราจารย์ ดร.ตรีังใจ บุรณสมภพ คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ใช้เวลาจัดการแสดงทั้งหมด 1 ชั่วโมง

3.6 หลักการประเมินผลการทดลอง

ผู้วิจัยสามารถสร้างแบบฝึกหัดที่เป็นแนวทางการฝึกซ้อมและแก้ไขปัญหที่ส่งผลให้สามารถทำการแสดงเดี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวรวมไปถึงการสร้างแนวทางใหม่ให้กับผู้อ่านได้นำไปประยุกต์ใช้กับบทเพลงต่าง ๆ ที่ผู้อ่านสนใจต่อไป

บทที่ 4

บทวิเคราะห์เพลง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์บทประพันธ์ในบทเพลงที่เลือกมาใช้สำหรับการแสดงเดี่ยวครั้งนี้ จากทั้งหมด 4 บทเพลง ดังนี้

4.1 Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix)

4.2 Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน (Olivier Messiaen)

4.3 Fantasie, Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฟรานซ์ ชเตราสส์ (Franz Strauss)

4.4 Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart)

4.1 Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix)

บทประพันธ์นี้มีความยาวประมาณ 7-8 นาที เป็นบทเพลงที่ฟังแล้วมีความสนุกสนาน ซึ่งเป็นการผสมผสานแนวคิดของดนตรีหลายหลายรูปแบบ เช่น แจ๊ส, คลาสสิก และ แนวคิดแบบยุคโรแมนติกตอนปลาย ในบทประพันธ์นี้มีการประดับด้วยโน้ตโครมาติกและคอร์ดโครมาติกอย่างสม่ำเสมอส่งผลให้ไม่ได้แสดงถึงคีย์ต่าง ๆ ที่ชัดเจนเหมือนบทประพันธ์ยุคคลาสสิกหรือยุคโรแมนติกบทประพันธ์นี้ประกอบไปด้วย 3 กระจวน ได้แก่

- 1). Introduzione
- 2). Aria di Cantabile
- 3). Canzonetta

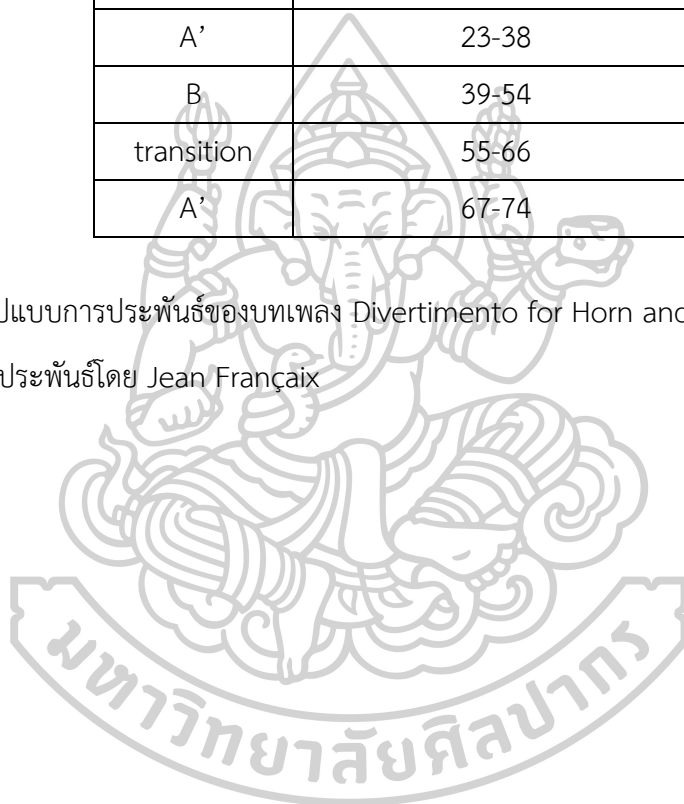
- Introduzione

ในกระจวนนี้อยู่ในรูปแบบสังคีตลักษณะสองตอนแบบย้อนกลับ (Rounded binary form) ประกอบไปด้วย 2 ตอนหลัก มีอัตราจังหวะ 2/4 เริ่มต้นบทเพลงด้วยลักษณะของดนตรีที่มีความกระฉับกระเฉง แต่ฟังสบายไม่หนักหน่วง ให้ความรู้สึกคล้ายเพลงเต้นรำด้วยแนวบรรเลงเดี่ยวจากเปียโนก่อนที่แนวฮอร์นจะเข้ามาอย่างฉับพลันและนำเข้าสู่ทำนองหลัก (Theme) ของท่อนนี้ในตอนถัดมา ยังคงประกอบไปด้วยทำนองที่ให้ความรู้สึกสนุกสนาน แต่ฟรองเซส์ ได้ใช้แนวทำนองของฮอร์น

บนช่วงเสียงที่สูงขึ้นและได้เพิ่มลักษณะของดนตรีแจ๊สไปในช่วงท้ายในส่วนของตอนต้นจากบท
 ประพันธ์ในช่วงท่อนเชื่อมก่อนเข้าสู่ตอนปลายของกระบวนนี้ มีลักษณะการประพันธ์ที่ประดับด้วย
 โน้ตโครมาติกมากขึ้นก่อนที่จะนำเข้าสู่ตอนปลายซึ่งประกอบไปด้วยทำนองเดิมจากตอนต้นของบท
 เพลงที่มีการประดับโน้ต และลักษณะของดนตรีแจ๊สมากขึ้น

Section	Measures
A	1-22
A'	23-38
B	39-54
transition	55-66
A'	67-74

ตารางที่ 1: รูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Divertimento for Horn and Piano
 กระบวนที่ 1 ประพันธ์โดย Jean Françaix

Allegro $\text{♩} = 116$

Hrn.

Pno.

mp

5

Hrn.

Pno.

mf

p sempre staccato

9

Hrn.

Pno.

13

Hrn.

Pno.

ภาพที่ 22: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 1

ห้องที่ 1-17 ประพันธ์โดย Jean Françaix

ในช่วงนำของบทเพลงถูกบรรเลงเดี่ยวด้วยแนวเปียโน ตั้งแต่ห้องที่ 1-6 ด้วยการใช้นิ้วตบระดับโครมาติกและการเปลี่ยนโน้ตในแนวเบสทุกจังหวะตก ทำให้ยังไม่มี ความชัดเจนของท่วงเสียง แม้ว่าจะมีการกำหนดเครื่องหมายประจำท่วงเสียงเป็น G major หรือ E minor ก็ตาม จนมีการซ้ำโน้ตตัว D ที่จังหวะตกตั้งแต่ห้องที่ 5-6 ซึ่งเป็นการเตรียมโดมิแนนท์ (Dominant Preparation) ไปหาท่วงเสียง G major ในห้องที่ 7 สังเกตได้จากการกระจายคอร์ดในมือขวาของแนวเปียโน และโน้ตในจังหวะที่ 1 ของแนวฮอร์นเริ่มบรรเลงทำนองหลักของกระบวนนี้ ในแนวฮอร์นที่ห้องที่ 7-10 และ 11-14 มีแนวคิดของการซ้ำทำนอง (Melodic Repetition) แต่มีการประดับโน้ตในแนวฮอร์นเล็กน้อย

The image shows three systems of musical notation for Horn and Piano. Each system consists of a Horn staff (Hrn.) and a Piano staff (Pno.).

- System 1 (Measures 37-40):** The Horn part begins with a rest, then enters with a melodic line starting on D4. The Piano part has a rhythmic accompaniment of eighth notes in the bass and a more complex line in the treble. Dynamics include *mf* and *p*.
- System 2 (Measures 41-44):** The Horn part continues with a similar melodic line. The Piano part maintains its accompaniment. Dynamics include *p*.
- System 3 (Measures 45-48):** The Horn part continues. The Piano part features a dynamic shift from *f* to *pp*. The Horn part has a melodic flourish at the end of the system.

ภาพที่ 23: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 1

ห้องที่ 37 – 48 ประพันธ์โดย Jean Françaix

ในครั้งที่ 39 มีการนำเสนอแนวทำนองด้วยโมทีฟใหม่พร้อมกับการเล่นโน้ต Bb ที่จิ้งหะตกซ้ำ ๆ ของมือขวาในแนวเปียโนในครั้งที่ 39-40 ซึ่งแสดงถึงการเข้าสู่ตอนใหม่ของกระบวน ในการเริ่มต้นตอนนี้มีแนวคิดของคีย์ Bb major แต่เมื่อผ่านไปช่วงสั้น ๆ ในแนวฮอร์นครั้งที่ 47 มีการนำโมทีฟจากตอนต้นเพลงกลับมาใช้อีกครั้งแต่เป็นการเปลี่ยนกุญแจเสียงจาก G major เป็น G minor

53

Hrn. *un poco espressivo*

Pno.

57

Hrn. *scherzando*

Pno.

ภาพที่ 24: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 1

ครั้งที่ 53- 60 ประพันธ์โดย Jean Françaix

ในช่วง transition ตั้งแต่ครั้งที่ 55 มีการใช้การควบคุมลักษณะเสียงแบบ legato ในแนวฮอร์นเป็นครั้งแรกของกระบวนนี้ เป็นการสร้างลักษณะลีลาการเล่นที่แตกต่างเพื่อนำบทเพลงกลับมาสู่การกลับมาของทำนองหลักจากช่วงต้นเพลงได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

75
Hrn. *solo*
Pno.

79
Hrn. *mf*

84
Hrn. *f*

89
Hrn. *ff* *con bravura*

92
Hrn. *tenuto giusto*
Pno. *molto secco* *ff*

ภาพที่ 25: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 1

ห้องที่ 75-93 ประพันธ์โดย Jean Françaix

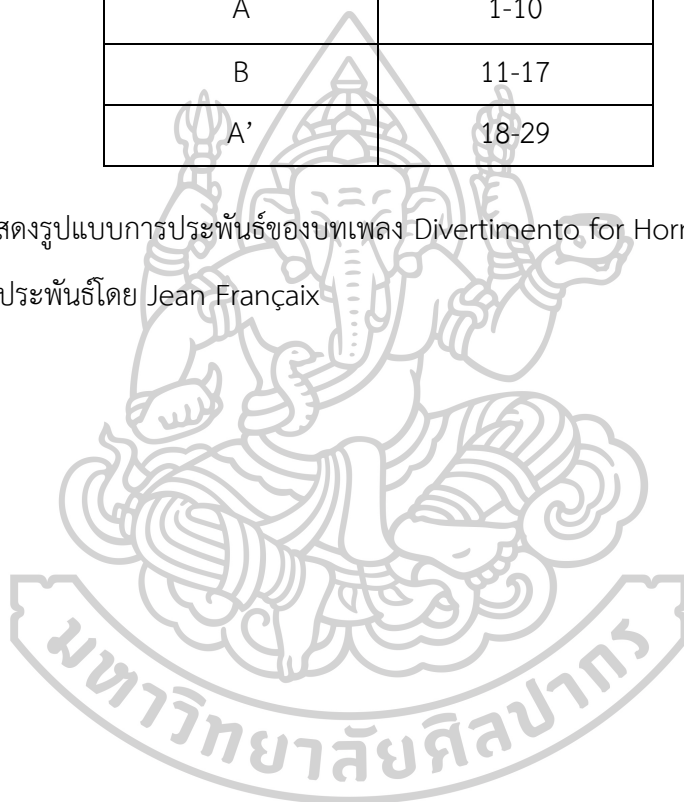
นอกเหนือจากนี้ในช่วงท้ายของกระบวนตั้งแต่ห้องที่ 77 มีการประพันธ์ให้แนวฮอร์นบรรเลงเดี่ยวโดยไม่มีเปียโนประกอบในช่วงคาเดนซา (Cadenza) ซึ่งประกอบไปด้วยช่วงเสียงที่กว้างตั้งแต่ D3 ไปจนถึง A5 ซึ่งมีความกว้างมาช่วง 2 คู่แปด (octaves) โดยเริ่มต้นจากความเข้มเสียงที่เบาไปหาดัง และเนื่องจากในส่วนนี้เป็นการบรรเลงเดี่ยวโดยไม่มีเปียโนประกอบ ดังนั้นผู้เล่นต้องออกแบความน่าสนใจของจังหวะด้วยตัวเอง ในช่วงต้น ทำนองถูกแบ่งออกเป็น 3 (sequence) ได้แก่ ห้องที่ 75-77, 78-81 และ 82-87 ไปจบตัวสุดท้ายด้วยโน้ต A5 ในห้องที่ 87 ซึ่งเป็นโน้ตที่สูงที่สุดในส่วนนี้ ก่อนที่จะไล่เป็นสเกลลงมาอย่างต่อเนื่องบนโน้ตเซบิตสองขึ้นไปหาโน้ต D3 ซึ่งเป็นโน้ตตัวต่ำที่สุด

- Aria di Cantabile

ในกระบวนที่ 2 อยู่ในรูปแบบสังคีตลักษณะสามตอน (Ternary Form) อัตราจังหวะ 6/8 เป็นกระบวนที่ฟังแล้วให้ความรู้สึกเบาสบาย มีแนวคิดของรูปแบบการประพันธ์คล้ายลักษณะของเพลงร้อง (Aria) อยู่ในช่วงเสียงที่ไม่สูงและต่ำจนเกินไปยกเว้นช่วงท้ายของกระบวน ในกระบวนนี้มีความยาวไม่มากเพียงประมาณ 1-2 นาที

Section	Measures
A	1-10
B	11-17
A'	18-29

ตารางที่ 2: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Divertimento for Horn and Piano
กระบวนที่ 2 ประพันธ์โดย Jean Françaix

Andantino ♩ = 100

Hrn.

Pno.

5

Hrn.

Pno.

10

Hrn.

Pno.

15

Hrn.

Pno.

20

Hrn.

Pno.

25

Hrn.

Pno.

pp

mp

meno p

pp

pp tempo

mp

pp

Coda

ภาพที่ 26: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 2

ประพันธ์โดย Jean Françaix

ในกระบวนที่ 2 มีการใช้คอร์ดโครมาติกอย่างต่อเนื่องจำทำให้ความรู้สึกของกุญแจเสียง Bb major ตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง (Key Signature) ไม่ได้ถูกแสดงออกอย่างชัดเจน นักแนวทำนองของฮอร์นในกระบวนนี้จะถูกบรรเลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ห้องที่ 3 ไปจนจบกระบวน โดยที่ช่วง 3 ห้องสุดท้ายจะเป็นแนวบรรเลงเดี่ยวเปียโนช่วงสั้น ๆ ก่อนจะนำบทเพลงเข้าสู่กระบวนสุดท้าย

- Canzonetta

ในกระบวนสุดท้ายบทเพลงกลับมาอยู่ในความรู้สึกที่สนุกสนานและกระฉับกระเฉง ประกอบไปด้วยลักษณะเด่นของการเล่นแบบสั้น (staccato) เป็นหลักตั้งแต่ต้นจนจบโดยมีการเล่นแบบยาว (slur) แทรกอยู่บางช่วงเท่านั้น มีแนวคิดแบบสังคีตลักษณะสามตอน (Ternary Form) แต่ไม่ใช่ลักษณะดังกล่าวที่ตายตัว

Section	Measures
A	1-34
transition	35-37
B	38-82
transition	83-85
A'	86-113

ตารางที่ 3: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 3 ประพันธ์โดย Jean Françaix

Allegro giusto $\text{♩} = 138$

Hrn.

Pno.

5

Hrn.

Pno.

ภาพที่ 27: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 3

ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Jean Françaix

บทเพลงเริ่มต้นกระบวนสุดท้ายด้วยแนวบรรเลงเดี่ยวเปียโน ในห้องแรกตามด้วยทำนองหลักจากแนวฮอร์นในห้องที่ 2 ในตอนต้นของกระบวนนี้ จะพบว่าในแนวเปียโนมีการเล่นมีการเล่นโน้ตแบบเซบิตหนึ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีรูปแบบแนวการเล่นโดยจังหวะตกเป็นการเล่นโน้ตช่วงคู่ 8 (แนวมือซ้าย) และจังหวะยกเป็นการเล่นแบบตริยแอต (แนวมือขวา) ซึ่งเป็นการเล่นแบบสั้น (staccato) ทั้งหมด และมีอัตราที่ตัวดำเท่ากับ 138bpm ส่งผลให้บทเพลงมีความสนุกสนานและกระฉับกระเฉง

38

Hrn.

Pno.

42

Hrn.

Pno.

ภาพที่ 28: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 3

ห้องที่ 38-45 ประพันธ์โดย Jean Françaix

ในครั้งที่ 38 มีการนำเสนอแนวทำนองใหม่ โดยแนวเปียโนมีการเปลี่ยนรูปแบบการเล่นจาก pattern เดิมช่วงต้นเพลงเป็นครั้งแรก และการใช้ลักษณะการเล่นแบบ slur ในแนวฮอร์นเป็นครั้งแรก เป็นการนำบทเพลงเข้าสู่ตอนใหม่ของกระบวนนี้

86

Hrn.

Pno.

il basso ritmico bene

90

Hrn.

Pno.

ภาพที่ 29: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano กระบวนที่ 3

ครั้งที่ 86-93 ประพันธ์โดย Jean Françaix

ในครั้งที่ 86 มีการกลับมาของตอน A โดยนำแนวทำนองจากช่วงต้นเพลงมาใช้อีกครั้ง (ภาพที่ 29) แต่มีการสลับทำนองหลักจากแนวฮอร์นไปที่มือขวาของเปียโน และแนวเบส (มือซ้าย) ของเปียโนมาไว้ที่แนวฮอร์น

98

Hrn.

Pno.

102

Hrn.

Pno.

ภาพที่ 30: บทเพลง *Divertimento for Horn and Piano* กระบวนที่ 3 ห้องที่ 98-104
ประพันธ์โดย Jean Françaix

ในช่วงท้ายเพลงผู้ประพันธ์ได้สร้างจุดสูงสุด (climax) ด้วยของเพลงคือโน้ต C#6 ในห้องที่ 104 ซึ่งเป็นโน้ตที่มีระดับเสียงสูงที่สุดในบทประพันธ์นี้ และเป็นโน้ตที่อยู่ในช่วงเสียงที่สูงสำหรับฮอร์น

4.2 Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสซีเยน (Olivier Messiaen)

เป็นท่อนหนึ่งในบทเพลงขนาดใหญ่จำนวน 16 ท่อนจากบทเพลง *Des Canyons aux étoiles* (From the Canyons to the Stars) หรือหมายถึง จากหุบเขาสู่ดวงดาว เป็นบทประพันธ์สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอร์นโดยไม่มีเปียโนบรรเลงประกอบ (unaccompaniment) ในแต่ละห้องไม่มี Time Signature ที่เท่ากัน ทำให้ผู้บรรเลงมีอิสระของจังหวะในการเล่นมากขึ้น อย่างไรก็ตามผู้เล่นต้องตีความและวิเคราะห์สัดส่วนของจังหวะจากโน้ตและโน้ตหยุด (rest note) รวมไปถึงจังหวะที่กำหนดให้ของแต่ละตอน บทประพันธ์นี้ไม่มีสังคีตลักษณ์ที่ตายตัว แบ่งออกเป็น 3 ตอนหลัก ทั้งหมด 8 ตอนย่อย โดยมีห้องหยุด (rest bar) เป็นการแบ่งแต่ละตอนของบทประพันธ์

Section		Measures
Section 1	A	1-3
	B	4-9
	C	10-15
Section 2	D	16-26
	E	27-44
Section 3	F	45-56
	G	57-64
	H	65-68

ตารางที่ 4: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบท Appel Interstellaire ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ภาพที่ 31: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 1-3 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ในตอนต้นเป็นการนำเสนอแนวทำนองโดยมีการใช้โน้ต B เป็นศูนย์กลางเสียง (Tone Center) และมีการใช้ขั้นคู่ทริยโทน (tritone) ที่โน้ต B4 และ Eb4 ในห้องที่ 2 และแนวคิดของขั้นคู่โครมาติกในห้องที่ 1 แต่มีการขยับโน้ต C ลงมาช่วง octave ทำให้เกิดเป็นขั้นคู่ Major 7th ซึ่งจะเป็นแนวคิดที่มีการใช้อย่างต่อเนื่องในบทประพันธ์ในตอนถัดไป

4 (bouché) **Un peu vif** (♩ = 144)
f *mf* *pp* *p* *f*

8 (flatt.) **Un peu lent** (♩ = 76) *ff* *p* (long) **Très Modéré** (♩ = 132) (trill bouché)

ภาพที่ 32: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 4-10 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ห้องที่ 4-6 ยังคงมีการใช้แนวคิดของขั้นคู่ทริยโทนต่อเนื่องมาจากตอนแรก แต่ได้ขยายขั้นคู่ไปอีกช่วงคู่แปด กลายเป็นขั้นคู่ Augmented 11th อีกทั้งมีการใช้เทคนิคปิดมือขวา (hand stopped), การรวิลิ้น (flutter tonguing) เกิดขึ้นครั้งแรกในบทประพันธ์ซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องถัดไป ในห้องที่ 8 แนวคิดจากการใช้ขั้นคู่โครมาติกจากโน้ต G# และ G แต่ขยายด้วยช่วงคู่แปดเช่นเดียวกัน จึงกลายเป็นขั้นคู่ Augmented 8th ถัดมาในห้องที่ 10 เกิดการผสมผสานของเทคนิค lip trills และ hand stopped เข้าด้วยกัน

11 **Un peu vif** (♩ = 112) (ouvert) *f*

12 **Modéré** (♩ = 100) *f* *ff* *f*

14 **Très lent** (♩ = 44) (son détimbré, irréal, avec des oscillations de hauteur) (ad lib.) *ppp* *pp* *ppp* (long)
 (lever ou baisser à moitié, alternativement, les 3 pistons ou les 3 palettes)

ภาพที่ 33: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 11-15 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ในห้องที่ 11 แนวคิดของขั้นคู่โครมาติกยังคงอยู่ที่โน้ต Ab และ G แต่ถูกขยายมากขึ้นเป็น 2 ช่วงคู่แปด จึงเกิดเป็นขั้นคู่ Major 14th และนอกเหนือจากนี้ยังถูกแทรกกลางด้วยขั้นคู่ทริยโทนที่ Eb และ A ถัดมาในห้องที่ 14 มีการเขียนกำกับว่า

- son détimbré, irréal, avec des oscillations de hauteur
- lever ou baisser à moitié, alternativement, les 3 pistons ou les 3 palettes

จากงานวิจัยของ อาร์รอน ไฮเรสต์ ได้แปลสองประโยคข้างต้นเป็นภาษาอังกฤษว่า

- your timbre should be unreal, with oscillations in height.

(ทำนองของคุณควรฟังดูแปลกจนไม่น่าเป็นจริงได้ และแกว่งไปแกว่งมาในช่วงเสียงสูง)

- raise or lower half, alternatively, 3 pistons or 3 pallets. (กดลูกสูบทั้งสามเพียงครั้งเดียว)

ผู้วิจัยตีความจากคำแปลข้างต้นว่า ผู้ประพันธ์กำหนดให้เป็นการเล่นแบบกดลูกสูบของฮอร์นทั้งสามนิ้วเพียงครั้งเดียว จากสัญลักษณ์ที่กำกับด้านบนของโน้ตเป็นการกำหนดให้ลากเสียง Db แทนการขีดยาว และค่อยเปลี่ยนโน้ตขึ้นลงแทนเส้นหยักจนกลับมาลากเสียง Db อีกครั้ง โดยในครั้งที่ 3 และ 4 จะมีการขยับโน้ตที่ยาวขึ้น ทั้งนี้ผู้เล่นสามารถออกแบบการเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ (Ad libitum)

16 **Un peu lent** ($\text{♩} = 60$)
(jeu ordinaire)

18

21

ภาพที่ 34: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 16-23 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ในห้องที่ 16 เป็นการนำบทประพันธ์เข้าสู่ตอนหลักที่ 2 โดยสร้างความแตกต่างจากตอนต้นด้วยการนำเสนอแนวทำนองในการเล่นแบบ legato ผู้บรรเลงต้องตีความสัดส่วนของจังหวะจากความสัมพันธ์ของโน้ตตัวเข้บ็ต โดยยึดหลักการจากอัตราจังหวะตัวเข้บ็ต 1 ขึ้น เท่ากับ 60bpm

Moderé ($\text{♩} = 80$) (sons bouchés, en écho)

41

$f < ff < mf > f > p$ $p < mf < pp > p > pp$

ภาพที่ 35: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 41-42 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ในห้องที่ 41-42 มีการซ้ำประโยคเพลง โดยในรอบที่ 2 เป็นการเล่นแบบปิดมือขวา (hand stopped) โดยทำนองในรอบที่ 2 เป็นการแสดงแนวคิดของเสียงสะท้อนของหุบเขา

4.3 Fantasie Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฟรานซ์ ชเตราสส์ (Franz Strauss)

บทประพันธ์นี้ ชเตราสส์ได้นำทำนองหลักจากเพลง Sehnsuchwalzer ซึ่งเป็นบทประพันธ์หมายเลข 2 จากบทประพันธ์สำหรับบรรเลงเดี่ยวเปียโนชุด 36 Originaltänze, D.365 ของ Franz Schubert ซึ่งมีลักษณะของการเต้นรำ (Waltz) มาประพันธ์ใหม่บนรูปแบบสังคีตลักษณะแบบการแปร (Theme and Variations) ประกอบไปด้วย ตอนนำเสนอ (Introduction), ทำนองหลัก (Theme), และการแปร (Variation) อีก 4 กระบวน ดังนี้

Section	Key	Time Signature
Introduction	Bb minor	4/4
Thema	Bb major	3/4
Variation 1	Bb major	3/4
Variation 2	Bb major	3/4
Andante con moto	Db major	9/8
Rondo Russien	(A) Bb minor	2/4
	(B) Gb major	
	(A') Bb minor	
Piu mosso	Bb major	2/4

ตารางที่ 5: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย Franz Strauss

9

Hrn.

Pno.

12

Hrn.

Pno.

14

Hrn.

Pno.

17

Hrn.

Pno.

ภาพที่ 36: บทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano ตอน Introduction

ห้องที่ 9-19 ประพันธ์โดย Franz Strauss

ในตอน introduction อยู่ในคีย์ Bb minor แนวทำนองหลักนำเสนอโดยฮอร์นเริ่มต้นในห้องที่ 11 จากแนวเปียโนเป็นการเริ่มต้นทำนองในคีย์ Bb minor ตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง โดยมีการซ้ำไดโน้ต Bb ที่แนวเบส และการกระจายคอร์ด (Arpeggio) ในแนวมือขวาของเปียโน ซึ่งเป็นคอร์ดโทนิค

ภาพที่ 37: บทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano ตอน Introduction

ห้องที่ 47-50 ประพันธ์โดย Franz Strauss

ในช่วงท้ายของตอน introduction มีการซ้ำคอร์ด F major อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ห้องที่ 48-50 ซึ่งเป็นการเตรียมโดมิแนนท์ (Dominant Preparation) ไปหาทฤษฎีแจสเสียง Bb major ในตอนถัดไป (ภาพที่ 38)

Thema

Hrn. *p*

Pno. *p*

7

Hrn. *p*

Pno. *p*

12

Hrn.

Pno.

17

Hrn.

Pno. *ff*

21

Hrn.

Pno.

ภาพที่ 38: บทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano ตอน Thema ห้องที่ 1-24

ประพันธ์โดย Franz Strauss

เนื่องจากบทเพลง Sehnsuchwalzer เป็นบทเพลงที่มีลักษณะของการเดินร่าบนอัตรา จังหวะ 3/4 ดังนั้นจังหวะที่ 1 ของแต่ละห้องจะมีน้ำหนักและความสำคัญมากที่สุด โดยมีการใช้ slur จากจังหวะที่ 1 ไปหา จังหวะที่ 2 เพื่อส่งเสริมแนวคิดนี้อยู่ทุกห้อง ยกเว้นห้องที่ 15 ซึ่งเป็นห้อง สุดท้ายก่อนจะจบตอนนี้เท่านั้น ในตอนนี้ทำนองถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก และมีการซ้ำทำนองใน ตอนหลัง ก่อนที่จะเข้าสู่ช่วง bridge (ห้องที่ 17-24) ที่จะนำเข้าสู่ตอนถัดไป ดังนั้นการสร้าง ความแตกต่างของความดังทั้งสองรอบ จะเป็นการสร้างความชัดเจนของท่อน bridge ที่จะแสดงถึงการ เตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่ตอนใหม่ได้มากยิ่งขึ้น หากวิเคราะห์การเดินคอร์ดตั้งแต่ห้องที่ 1 - 16 ของ ตอนนี้ โดยคิดจากบันไดเสียง บีแฟล็ต เมเจอร์ จะได้ดังนี้

Thema

The image shows a musical score for Horn (Hrn.) and Piano (Pno.) in 3/4 time, key of B-flat major. The score is divided into three systems of measures 1-6, 7-11, and 12-16. Roman numeral chord analysis is provided below the piano part in red text.

Measures 1-6: Horn part starts with a melodic line, piano part has a rhythmic accompaniment. Chords: I, IV, ii, V⁷, V⁶₅, I.

Measures 7-11: Horn part continues, piano part has a rhythmic accompaniment. Chords: V⁷, I, Bbm: V⁶₅ / i, i, V⁶₅ / VI.

Measures 12-16: Horn part continues, piano part has a rhythmic accompaniment. Chords: VI, Bb: vii^{o6}₅ / V, I⁶₄, V, I.

ภาพที่ 39: วิเคราะห์การเดินคอร์ดบทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano

ตอน Thema ห้องที่ 1-16 ประพันธ์โดย Franz Strauss

Variation I *Con brio*

Hm.

Pno.

I IV ii V^7 V_5^6 I

V^7 I $Bb:m: V_5^6/i$ i V_5^6/VI

VI $Bb: vii_5^6/V$ I_4^6 V I

ภาพที่ 40: วิเคราะห์การเดินคอร์ดบทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano
ตอน Variation 1 ห้องที่ 1-16 ประพันธ์โดย Franz Strauss

หากพิจารณาจากแนวฮอร์นในตอน Variation I เมื่อเปรียบเทียบกับท่อน theme แล้วจะเห็นว่าในบทประพันธ์มีการดำเนินคอร์ดแบบเดียวกันทั้งหมด แต่มีลักษณะโมทีฟที่เปลี่ยนไป จากในท่อน theme จะพบว่าโน้ตที่ประกอบไปด้วยเครื่องหมาย slur จะส่งผลให้มีแนวทางการเล่นที่ฟังสบายราบเรียบ ในขณะที่ Variation I ในแนวเปียโนจะเป็นการเล่นโน้ตสั้น ๆ สลับสัดส่วนของจังหวะตกและจังหวะยกของมือซ้ายและมือขวา โดยที่แนวเบสในมือซ้ายจะเป็นการเล่นจังหวะตก ให้ความรู้สึกกระฉับกระเฉง ในขณะที่แนวมือขวารวมไปถึงแนวฮอร์นเองก็มีการเล่นบนจังหวะขัด (syncopation) ในจังหวะยกขึ้นมาด้วยเช่นเดียวกัน

Variation II *con fuoco*

Horn (Hrn.) and Piano (Pno.) parts are shown. The score includes dynamic markings (*p*, *mf*, *ff*) and Roman numerals indicating chord progressions: I, IV, ii, V, V⁵, I, V⁷, I, Bbm: V⁵/i, i, V⁵/VI, VI, Bb: vii⁰⁶₅/V, I₄, V, I.

ภาพที่ 41: วิเคราะห์การเดินคอร์ดบทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano
ตอน Variation 2 ห้องที่ 1-16 ประพันธ์โดย Franz Strauss

สำหรับแนวทำนองของฮอร์นในตอน Variation 2 (ภาพที่ 41) จะเห็นได้ว่า มีการนำแนวคิดจากทำนองเดิมมาขยายและเติมแต่งในรูปแบบของการเล่นด้วยโน้ตเช็ทสองชั้นต่อเนื่อง ยังคงเป็นการต่อเติมแนวทำนองจากตอน Thema และ Variation 1 เข้าเดิม แม้มีการเปลี่ยนการดำเนินของคอร์ดในห้องที่ 5 ที่คอร์ดพลิกกลับของโดมินันท์เซเวน ไม่ได้มาตั้งแต่จังหวะที่ 1 แต่ยังคงเป็นความเป็นคอร์ดโดมินันท์ที่พัฒนามาจากตอน Thema และ Variation 1

Andante con moto

Hrn.

Pno. *p dolce*

5

Hrn.

Pno.

ภาพที่ 42: บทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano

ตอน Andante con moto ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Franz Strauss

ในตอนนี้บทเพลงได้เปลี่ยนเป็นกุญแจเสียง Db major มีการใช้อัตราจังหวะผสม (Compound time) ด้วยอัตราจังหวะ 9/8 เป็นครั้งแรก ซึ่งเป็นตอนเดียวในบทประพันธ์ ในแนวมือขวาของเปียโนมีการเล่นกระจายคอร์ด ในรูปแบบการเล่นของ slur อย่างสม่ำเสมอ และในแนวมือซ้ายเป็น คอร์ดที่เล่นด้วยการแยกโน้ต (Arpeggiation) และด้วยการกำหนดให้เล่นแบบอ่อนหวาน และนุ่มนวล (dolce) ส่งผลให้มีความรู้สึกพึงสบายและราบเรียบในส่วนของตอนนี้

The image shows two systems of musical notation for Horn (Hrn.) and Piano (Pno.). The key signature is B-flat minor (three flats) and the time signature is 2/4. The first system shows the horn playing a melodic line with accents and slurs, while the piano provides harmonic support with chords and moving lines. The second system continues the horn's melodic development, featuring a triplet and a dynamic change to *ff* (fortissimo) before returning to *p* (piano). The piano part includes a *staccato* marking and a *V* (crescendo) marking.

ภาพที่ 43: บทเพลง Fantasia Op.2 for Horn and Piano
ตอน Rondo Russien ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Franz Strauss

มีการกลับมาใช้กุญแจเสียง Bb minor เหมือนช่วงต้นของบทประพันธ์ และมีการใช้อัตราจังหวะ 2/4 เป็นครั้งแรก ในแนวเปียโนมีการกลับมาใช้การควบคุมลักษณะเสียงแบบสั้น (staccato) ทำให้บทเพลงกลับมาให้ความรู้สึกระฉับกระฉ่องอีกครั้ง

Piu mosso

ภาพที่ 44: บทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano
ตอน Piu mosso ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Franz Strauss

ในตอนสุดท้ายของบทประพันธ์มีความยาวที่สั้นกว่าตอนอื่นทั้งหมด กล่าวได้ว่าในตอนนี้เสมือนช่วงหางเพลง (coda) มากกว่าที่จะเป็นตอนหลัก ด้วยการใช้โมทิฟที่ซ้ำต่อกันอย่างสม่ำเสมอ โดยเปลี่ยนแคโนต์ในจังหวะตกเท่านั้นตั้งแต่ห้องที่ 1-6 ด้วยรูปพรรณแบบโฮโมโฟนี (Homophony) ที่แนวเปียโนเล่นคอร์ดบนจังหวะตก ทำให้ในการบรรเลงจะมีความโดดเด่นที่แนวฮอร์นซึ่งเป็นทำนองหลักดำเนินไปอย่างต่อเนื่องจนจบบทประพันธ์

4.4 Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart)

บทประพันธ์นี้ ประกอบไปด้วย 3 กระจวน ได้แก่

- 1). Allegro
- 2). Andante
- 3). Rondo

- Allegro

ในกระบวนที่หนึ่ง โมซาร์ทได้เลือกอัตราจังหวะแบบเร็วปานกลาง มีความยาวประมาณ 6 นาที สำหรับการเริ่มต้นของบทประพันธ์นี้ มีสังคีตลักษณะแบบโซนาตาซึ่งนับว่าเป็นแนวทางที่นิยมและพบได้มากจากกระบวนแรกในบทเพลง โซนาตา, คอนแชร์โต หรือซิมโฟนี ของยุคสมัยคลาสสิก

Section	Measures	Key
Exposition (Theme 1)	1-29	Eb major
(bridge passage)	30-33	Eb – Bb major
Exposition (Theme 2)	34-56	Bb major
Development	57-70	Bb major
(bridge passage)	71-72	Bb major
Recapitulation	73-135	Eb major

ตารางที่ 6: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E-flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

Allegro

Horn in Eb

Violin

Viola I

Viola II

Violoncello

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

ภาพที่ 45: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major,
K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 1-18 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

ในช่วงต้นของเพลงโดยส่วนใหญ่แล้วโมซาร์ทได้แต่งทำนองหลักบนแนวฮอ์นไว้ด้วยเสียงโน้ตหลักจาก Harmonic Series ซึ่งถ้านำไปเทียบกับแนวทางการเล่นบนเนเชอรัลฮอ์นแล้ว แสดงให้เห็นว่าผู้วิจัยพบว่าโมซาร์ทต้องการถึงความดังอย่างธรรมชาติของแนวฮอ์นในช่วงเริ่มต้นเพลง โดยมีการใช้มือขวาปิดลำโพงมากกว่าปกติในห้องที่ 17 ที่โน้ต G#4 ก่อนที่จะนำเข้าสู่ห้องถัดไปซึ่งเป็นตอนใหม่

32

Eb Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

37

Eb Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

ภาพที่ 46: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major,
K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 32-41 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

ในห้องที่ 34 มีการนำเสนอแนวทำนองใหม่ โดยในตอนนี้มี การเปลี่ยนบันไดเสียงจาก E-flat major เป็น B-flat major ซึ่งเป็นบันไดเสียงโดมินันท์จากบันไดเสียงโทนิคเดิมของเพลง แนวฮอ์นเป็นตัวเดินทำนองหลักอย่างต่อเนื่อง และเครื่องสายทำหน้าที่เป็น syncopation ประกอบจังหวะเท่านั้น

54

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

61

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

f *p* *f* *p* *f* *p*

ภาพที่ 47: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major,
K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 54-64 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

ภาพที่ 47

ในตอนพัฒนา (Development) เริ่มต้นในห้องที่ 57 มีการใช้แนวคิดแบบ Fugue ตั้งแต่ห้อง
ที่ 57-61 ในแนวฮอร์น, ไวโอลิน, วิโอลา 1 และ วิโอลา 2

76

84

ภาพที่ 48: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 1 ห้องที่ 76-91 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

ในตอนย้อนความ (Recapitulation) เริ่มต้นในห้องที่ 77 เป็นการนำทำนองจากตอนนำเสนอ (Exposition) กลับมาใช้ซ้ำอีกครั้ง จนกระทั่งห้องที่ 89-91 มีสิ่งที่แตกต่างออกไป โดยโมซาร์ทได้ใช้ (Secondary Dominant) ในห้องที่ 90 หลังจากจบช่วงต้นของทำนองหลักก่อนจะนำเข้าสู่ช่วงถัดไปด้วยคอร์ด F minor

- Andante

ในกระบวนที่ 2 มีอัตราจังหวะ 3/8 มีความยาวประมาณ 6 นาที เป็นเพลงช้า อ่อนหวาน ฟังสบาย ส่งผลให้เป็นบทเพลงที่สามารถแสดงถึงศักยภาพของสีสันความสวยงามของเสียงฮอร์นได้อย่างเต็มที่ โมซาร์ทได้ประพันธ์ท่อนนี้บนสังคีตลักษณ์สองตอนแบบย้อนกลับ (Rounded Binary Form) บทเพลงอยู่ใน กุญแจเสียง Bb major ซึ่งเป็นบันไดเสียงโดมิแนนท์ของกระบวนแรกและกระบวนสุดท้าย โดยตอนต้นมีลักษณะของทำนองในช่วงเสียงสูง และมีแนวคิดของการไล่สเกล

Section	Measures	Keys
A (ซ้ำทำนองสองรอบ)	1-44	Bb major
B	45-69	C minor - Eb major
A'	70-107	Bb major
coda	108-end	

ตารางที่ 7: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนการที่ 2 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

The image displays a musical score for a quintet in E-flat major, K. 407 (K. 386c) by Wolfgang Amadeus Mozart. The score is arranged for five instruments: Eb Horn, Violin, Viola I, Viola II, and Cello. The key signature is Bb major. The score is divided into two systems, with measures 11-27 shown. The first system starts at measure 11, and the second system starts at measure 22. The score includes various musical notations such as notes, rests, dynamics (e.g., *rf*, *p*), and a trill (*tr*) in the horn part at measure 27.

ภาพที่ 49: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407

(K. 386c) กระบวนการที่ 2 ห้องที่ 11-31 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

แนวออร์แกนเริ่มต้นทำนองหลักในห้องที่ 19 ในกุญแจเสียง Bb major มีแนวคิดของ Melodic Sequence ในแนวออร์แกน, ไวโอลิน, วิโอลา 1 และ เซลโล ตั้งแต่ห้องที่ 21 – ห้องที่ 27

The image displays two systems of musical notation for a quintet. The first system covers measures 49 to 56, and the second system covers measure 59. The instruments are Eb Horn, Violin, Viola I, Viola II, and Cello. The key signature is E-flat major (three flats). Dynamics such as *p* (piano), *mf* (mezzo-forte), and *p* are indicated throughout the score.

ภาพที่ 50: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407

(K. 386c) กระบวนที่ 2 ห้องที่ 49-56 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

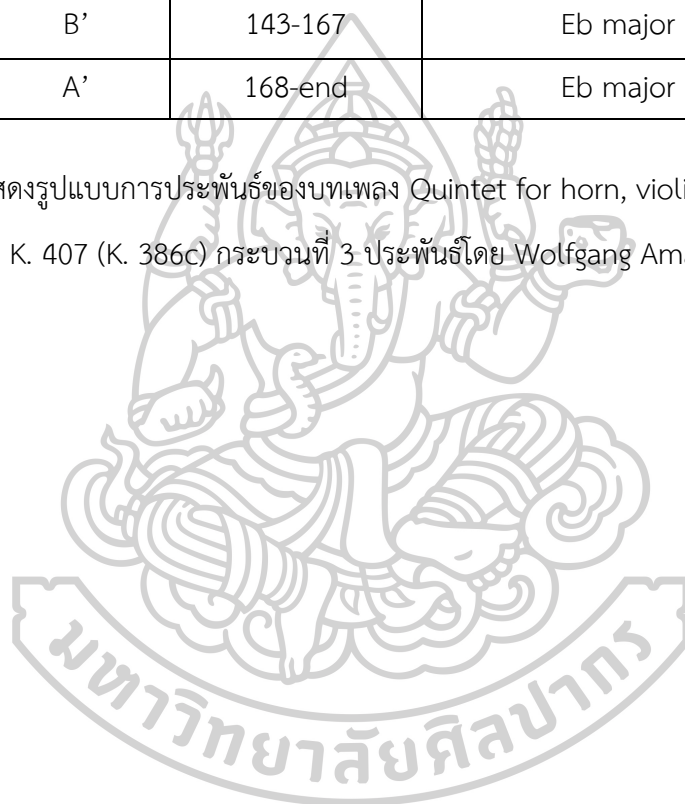
ในช่วงกลางของกระบวน โมซาร์ทได้นำโมทีฟตอนต้นเพลงมาขยายต่อเติม และได้ใช้โน้ตที่สูงที่สุดของกระบวนนี้ในการสร้างจุดสูงสุด (Climax) ของเพลงคือโน้ต C6 ในห้องที่ 56 ไปหาโน้ตที่ต่ำสุดเป็น G3 ในห้องที่ 62 ซึ่งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก และมีการใช้โน้ตช่วงเสียงต่ำอีกครั้งที่ตอนท้ายของกระบวนเท่านั้น ก่อนที่จะนำแนวทำนองเดิมในตอนต้นของกระบวนกลับมาใช้ซ้ำ ตามด้วยการขยายต่อเติมแนวทำนองเดิมในช่วงท้ายของกระบวน

- Rondo

ในกระบวนที่ 3 โมซาร์ทได้เลือกใช้อัตราจังหวะ 2/4 ให้ความรู้สึกสนุกสนาน และประพันธ์บทสัมผัสลักษณะแบบรอนโด (ABACABA) ซึ่งเป็นการนำแนวทำนองในตอนต้นของกระบวนกลับมาใช้ซ้ำอยู่บ่อยครั้งตั้งแต่ต้นจนจบกระบวน

Section	Measures	Key
A	1-16	Eb major
B	17-55	Eb – Bb major
A	56-73	Eb major
C	74-127	C minor
A	128-142	Eb major
B'	143-167	Eb major
A'	168-end	Eb major

ตารางที่ 8: แสดงรูปแบบการประพันธ์ของบทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 3 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

Rondo
Allegro

The image displays a musical score for a quintet. The first system (measures 1-7) includes parts for Horn in Eb, Violin, Viola I, Viola II, and Violoncello. The second system (measures 8-16) includes parts for Eb Horn, Violin, Viola I, Viola II, and Violoncello. The score is in 2/4 time and E-flat major. Dynamics include piano (p) and forte (f).

ภาพที่ 51: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407

(K. 386c) กระบวนการที่ 3 ห้องที่ 1- 16 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

ตอน A ถูกแบ่งเป็น 2 phrase ย่อย เริ่มต้นด้วยทำนองหลักที่แนวฮอร์น ใน phrase ที่ 1 (ห้องที่ 1-8) และทำนองเดียวกันในแนวไวโอลินของ phrase ที่ 2 (ห้องที่ 9-16) ซึ่งมีการดำเนินคอร์ด (Chord progression) แบบเดียวกันทั้งหมด มีการปรับเปลี่ยนเพียงบางโน้ตเท่านั้น

69

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

78

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

ภาพที่ 52: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระบวนที่ 3 ห้องที่ 69- 85 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

ในตอนกลางโมซาร์ทได้สร้างความแตกต่างโดยการใช้กุญแจเสียง C minor ซึ่งเป็น Relative Key กับกุญแจเสียง Eb major ที่เป็นกุญแจเสียงโทนิกของกระบวนนี้ โดยเริ่มจากทำนองหลักในแนวฮอรั่นในห้องที่ 73 และมีการสร้างลักษณะของกุญแจเสียง C minor ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยใช้รูปพรรณแบบ homophony ในห้องที่ 73 ที่แนวเครื่องสายสี่แนว เป็นการเล่นคอร์ด C minor แบบ unison

161

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

171

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

179

E♭ Hn.

Vln.

Vla. I

Vla. II

Vc.

ภาพที่ 53: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407

(K. 386c) กระบวนที่ 3 ห้องที่ 161- 188 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

ในช่วงท้ายของบทเพลงโมซาร์ทได้สร้างจุดสูงสุด (climax) ของกระบวนนี้ในช่วงท้ายเพลงด้วยการใช้ช่วงเสียงมากกว่าช่วง 2 คู่แปด ตั้งแต่โน้ต G3 ถึง C6 ภายในห้องที่ 163 – 164 โดยเป็นการเล่นแบบกระจายคอร์ด (Arpeggio) บนคอร์ด Eb major ซึ่งสำหรับในประโยคเพลงเดียวกันของกระบวนนี้ นับว่าเป็นช่วงเสียงที่กว้างที่สุด ก่อนที่จะใช้แนวคิดแบบ Fugue บนแนวทำนองหลักของต้นกระบวน ตั้งแต่ห้องที่ 167 – 178 เรียงทุกแนวจาก ไวโอลิน, วิโอลา 1, วิโอลา 2, เชลโล และจบที่แนวฮอร์น

บทที่ 5

แนวทางการฝึกซ้อม

ผู้วิจัยได้คัดเลือกบางตอนของบทเพลงที่ใช้สำหรับการแสดงเดี่ยว ซึ่งมีความสำคัญและการใช้เทคนิคในการเล่นต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการฝึกซ้อม และได้เขียนแบบฝึกหัดขึ้นมาใหม่ โดยการนำแนวทางจากงานวิทยานิพนธ์ 45 Concert Etudes on the Theme of Richard Strauss, Gustav Mahler and Johannes Brahms โดย Brett Edward Miller และ หนังสือ Practicing Successfully: A Masterclass in the Musical Art ซึ่งเขียนโดย Elizabeth A.H. Green ซึ่งเป็นการนำโมทีฟเดิมจากบทประพันธ์มาขยายและต่อเติมจนเป็นแบบฝึกหัดใหม่ นอกเหนือจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อแนะนำและแก้ไขแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น อีกทั้งขอเสนอแนะถึงแนวทางการฝึกซ้อมเพิ่มเติมจนสามารถนำไปพัฒนาการเล่นบทประพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดทั้ง 4 บทประพันธ์ดังนี้

- Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix)
- Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียเอน (Olivier Messiaen)
- Fantasie Op.2 for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฟรานซ์ ชเตราสส์ (Franz Strauss)
- Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart)

5.1 Divertimento for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฌอง ฟรองเซส์ (Jean Françaix)

ผู้วิจัยได้พบปัญหาจากการฝึกซ้อมบทประพันธ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นดังนี้

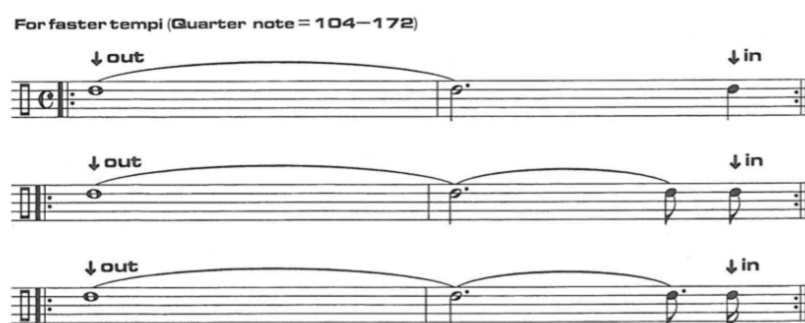
1.) การควบคุมลม

ภาพที่ 54: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano ท่อนที่ 2

ห้องที่ 3-13 ประพันธ์โดย Jean Françaix

แนวออร์แกนของท่อนที่ 2 ของโนบทประพันธ์จะเห็นว่าผู้บรรเลงต้องเล่นตั้งแต่ห้องที่ 3 ไปจนถึงห้องที่ 10 อย่างต่อเนื่องในระดับเสียงเบาโดยสามารถหายใจได้แค่สองครั้งคือก่อนเริ่มเล่นและในห้องที่ 6 ซึ่งเป็นการหายใจเข้าแบบเร็วระหว่างโน้ตเนื่องจากไม่มีโน้ตตัวหยุดแทรก เป็นเรื่องของการใช้ลมที่มากเพียงพอและมีความสม่ำเสมอในการเล่น

ภาพที่ 55: The Breathing Gym (p.16) เขียนโดยแซม พิลเฟียน (Sam Pilafian)
และ แพตทริก เซอริแดน (Patrick Sheridan)

ในแบบฝึกหัดหายใจเร็ว (Quick Breath Exercises) ของพิเลเฟียน และเซอริแดน ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ ผู้เขียนต้องการพัฒนาทักษะการหายใจเพื่อการเล่นประโยคเพลงที่มีความยาวและไม่มีโน้ตหยุดให้หายใจระหว่างประโยคเพลงซึ่งเป็นการหายใจเข้าในจังหวะที่สั้น แล้วหายใจออกเป็นระยะเวลาสั้นด้วยการใช้ลมที่สม่ำเสมอ ผู้เล่นสามารถประยุกต์แบบฝึกหัดนี้ด้วยการเพิ่มการหายใจออกไปอีก 1 ห้อง (4 จังหวะ) หรือเพิ่มขึ้นตามความสามารถของผู้เล่น และจากการสัมภาษณ์คุณวิชิต วิกรวงษ์ วานิชได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมว่า ควรฝึกลมและการหายใจโดยนำโมทีฟจากทำนองหลักในบทประพันธ์มาใช้ จนสามารถควบคุมลมได้อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้การฝึกซ้อมโน้ตจริงมีความง่ายและเล่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพในการควบคุมลมมากขึ้น

ภาพที่ 56: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano ท่อนที่ 2 ห้องที่ 1-8

ประพันธ์โดย Jean Françaix และแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
สำหรับการหายใจโดยใช้ไมท์พีเดียวกับทำนองหลักของบทประพันธ์

2.) การรักษาระดับเสียง (intonation) และการควบคุมลักษณะเสียง (articulation) ได้อย่างถูกต้อง

ฟรองเซส์ประพันธ์บทเพลงนี้ โดยใช้ลักษณะของ Chromatic Chord และ Accidental อยู่บ่อยครั้งนอกเหนือจากคีย์ ดี เมเจอร์ ซึ่งเป็นคีย์หลักของเพลง ผู้วิจัยจึงได้เขียนแบบฝึกหัดขึ้นโดยใช้แนวคิดจากงานวิจัย 45 Concert Etudes on the Themes of Richard Strauss, Gustav Mahler, and Johannes Brahms ของ Brett Edward Miller มาใช้เป็นแนวทางการฝึกซ้อมบทประพันธ์

ภาพที่ 57: บทเพลง Divertimento for Horn and Piano ท่อนที่ 3 ห้องที่ 10-18

ประพันธ์โดย Jean Françaix และการแบ่งประโยคเพลง

ภาพที่ 58: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัย

จากบทประพันธ์ทำนองหลักตั้งแต่ห้องที่ 10 – 17 แบ่งออกเป็น 2 ประโยค ในแต่ละประโยคเป็นการใช้ซีควেনซ์ทุก 1 ห้อง ผู้วิจัยจึงได้นำโมทีฟข้างต้นมาขยายต่อเติมเป็นแบบฝึกหัดใหม่ โดยมีแนวคิดให้ขยายโมทีฟของทำนองหลัก 1 ห้องเป็น 2 ห้อง เนื่องจากในการบรรเลงจริง ท่อนนี้จะต้องเล่นบนจังหวะเร็วและมีความกระฉับกระเฉง ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมตัวระหว่างตัวหยุดมาก อาจส่งผลให้เกิดความผิดพลาดได้ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มจังหวะของโน้ตหยุดระหว่างซีควেনซ์ เพื่อให้ผู้เล่นมีเวลาในการเตรียมตัวที่จะเล่นซีควেনซ์ถัดไป จนสามารถเชื่อมการเล่นทั้งประโยคให้ต่อกันได้อย่างไม่ติดขัด เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นโน้ตจากบทประพันธ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน (Olivier Messiaen)

ในบทประพันธ์นี้มีการใช้เทคนิคมากมายหลายชนิด ผู้วิจัยได้พบปัญหาในการฝึกซ้อมโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

1.) จังหวะ

จากการสัมภาษณ์สุปรีย์ อังศวานนท์ ได้ให้คำแนะนำว่าเนื่องจากบทเพลงนี้เป็นการเล่นแบบบรรเลงเดี่ยวโดยไม่มีเปียโนบรรเลงประกอบ (unaccompaniment) ซึ่งผู้เล่นสามารถบรรเลงได้อย่างอิสระเนื่องจากไม่มีจังหวะที่ตายตัวและคงที่จากการเล่นประสานของเปียโน อย่างไรก็ตามการเล่นบทเพลงนี้ ผู้เล่นต้องตีความสัดส่วนของจังหวะในทำนองหลักให้ได้ก่อน มิเช่นนั้นจะไม่สามารถแสดงออกถึงความสัมพันธ์ของทำนองหลักที่เมสเซียนได้ประพันธ์ไว้

Modéré ($\text{♩} = 132$) (long)

f *mf* *f* *ff*

(bouché)

Un peu vif ($\text{♩} = 144$)

f *mf* *pp* *p* *f*

Un peu lent ($\text{♩} = 76$)

(flatt.) (long)

ff *p*

ภาพที่ 59: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 1-9 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ในช่วงต้นของบทประพันธ์จะเห็นได้ว่าเมสซีเยนได้กำหนดความเร็วที่ตายตัวในห้องที่ 1 และ 4 แสดงให้เห็นว่าแม้ผู้เล่นจะสามารถควบคุมจังหวะได้อย่างอิสระ แต่การเข้าใจถึงควบคุมจังหวะให้คงที่จะสามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ของทำนองหลักที่เมสซีเยนต้องการแสดงออกมาได้ชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 60: อัตราจังหวะ 5/8 และ 7/8 พร้อมแสดงจังหวะหนัก

Modéré ($\text{♩} = 132$) (long)

f *mf* *f* *ff*

(bouché)

Un peu vif ($\text{♩} = 144$)

f *mf* *pp* *p* *f*

Un peu lent ($\text{♩} = 76$)

(flatt.) (long)

ff *p*

ภาพที่ 61: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 1-9
ประพันธ์โดย Olivier Messiaen พร้อมแสดงจังหวะเน้น

ในอัตราจังหวะแบบ Complex Time Signature โดยทั่วไปจะมีการกำหนดจังหวะหนักที่ชัดเจน จากการแบ่งกลุ่มโน้ตด้วยการรวบทางเข็ชต์ จากตัวอย่างในภาพที่ 60 ในอัตราจังหวะแบบ 5/8 สามารถแบ่งกลุ่มโน้ตในรูปแบบ 2+3 หรือ 3+2 ผู้วิจัยได้เลือกใช้อัตราจังหวะแบบ Complex Time Signature มาเปรียบเทียบกับบทประพันธ์นี้เนื่องจากมีแนวคิดที่คล้ายกันด้านการแบ่งกลุ่มโน้ตในสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน

แต่ในบทประพันธ์จะไม่มีการกำหนดอัตราจังหวะที่ตายตัว ทำให้เกิดความอิสระของสัดส่วนของจังหวะมากกว่า ผู้เล่นต้องตีความสัดส่วนและความหนักของจังหวะ จากทำนองหลักของบทประพันธ์ได้ถูกต้องก่อนที่จะสร้างความอิสระ (rubato) ในการเล่นบทเพลงนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.) ช่วงเสียง (range)

ผู้วิจัยพบว่าหนึ่งในอุปสรรคสำคัญของการเล่นบทเพลงนี้ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตั้งแต่ต้นจนจบ การแสดงคือการควบคุมระดับเสียง เนื่องจากในบทประพันธ์นี้มีการใช้ระดับเสียงที่กว้างตั้งแต่โน้ตต่ำสุดที่ Ab2 ไปจนถึงโน้ตสูงสุดที่ C6 โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ การออกเสียงให้ถูกต้องและแม่นยำ และการควบคุมระดับเสียงให้เที่ยงตรงไม่เพี้ยน

- การออกเสียง

ในบทประพันธ์นี้มีการใช้ช่วงเสียงที่กว้างมากตั้งแต่โน้ต Ab3 ถึง C6 ในการเล่นช่วงเสียงสูงจัดว่าเป็นเรื่องที่ยาก และเกิดความผิดพลาดในเรื่องการออกเสียงอยู่บ่อยครั้ง อีกทั้งบางบางประโยคของบทประพันธ์ยังมีการใช้ช่วงเสียงที่กว้างในประโยคเดียวกัน ผู้วิจัยจึงได้ใช้แบบฝึกหัดของฟาร์กัสและคอปปราชในการพัฒนาทักษะการเล่นเสียงสูง และนำมาประยุกต์ใช้สำหรับโน้ตที่แตกต่างกัน

Exercise for developing clean, accurate attack

Very Slowly --- Take mouthpiece off lips between notes

(♩ = 60)

Alternate { $p-f$ / $f-p$ }

ภาพที่ 62: ส่วนหนึ่งจากแบบฝึกหัดของ Philip Farkas หน้า 69

สุปริติได้ให้คำแนะนำถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพของเครื่องดนตรีที่เล่นในแนวการฝึกซ้อมประจำวัน เนื่องจากเป็นแบบฝึกหัดที่ไม่ได้ให้ความสัมพันธ์ของชั้นคู่หรือสเกลใด เพื่อไม่ให้ผู้เล่นคิดถึงโน้ตที่กำลังจะเล่นตัวถัดไปหลังจากที่เล่นอยู่ จะเป็นการฝึกให้ผู้เล่นมีสมาธิในการเตรียมตัวเล่นโน้ตนั้นได้อย่างเต็มที่ ในแบบฝึกหัดนี้จะเป็นการออกเสียงโดยไม่ใช้การตัดลิ้น เพื่อให้ผู้เล่นสามารถควบคุมการลมสำหรับการออกเสียงได้ถูกต้องและแม่นยำในการเล่นแต่ละโน้ตให้ดี ก่อนจะทำให้การออกเสียงด้วยการตัดลิ้นทำได้มากยิ่งขึ้น

Nr. 18 Vivace (in E and Eb)

f *sempre sfaccato* *p*

ภาพที่ 63: แบบฝึกหัดหมายเลข 18 จาก 60 Etudes for Low-Horn, Op.6
ของ Georg Kopprasch

หลังจากที่สามารถควบคุมการออกเสียงที่ละโน้ตได้อย่างถูกต้องและแม่นยำแล้ว ผู้วิจัยได้เลือกแบบฝึกหัดหมายเลข 18 ของคอปปราชเพื่อต่อยอดจากการออกเสียงที่ละโน้ตไปสู่การเล่นทั้งประโยค เนื่องจากในแบบฝึกหัดนี้มีการใช้ช่วงเสียงที่กว้างใกล้เคียงกับเพลง Appel Interstellaire ในแต่ละประโยคเพลงเป็นการซ้ำโน้ตตัวเดิมในจังหวะยกและเปลี่ยนโน้ตในจังหวะตก ซึ่งจะเป็นการพัฒนาทักษะให้ผู้เล่นสามารถจัดการการออกเสียงในชั้นคู่ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การควบคุมระดับเสียง

ในบทประพันธ์นี้ไม่มีการกำหนดทฤษฎีแจเสียง จึงไม่มีระบบศูนย์กลางของเสียงและบันไดเสียงที่ตายตัว ส่งผลให้การใช้ชั้นคู่ต่าง ๆ แตกต่างออกไปจากบทประพันธ์ยุคคลาสสิกและโรแมนติกที่มีระบบคีย์แบบเมเจอร์หรือไมเนอร์ ผู้เล่นจึงต้องสามารถควบคุมระดับเสียงให้เที่ยงตรงไม่เพี้ยน

จากการสัมภาษณ์คมสัน ดิลกคุณานันท์ ได้ให้คำแนะนำว่าการใช้แบบฝึกหัดมาตรฐานที่มีลักษณะการใช้ชั้นคู่ต่าง ๆ เป็นแนวทางที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้แต่ไม่ครอบคลุมทั้งหมดเนื่องจากในบทประพันธ์นี้การใช้ชั้นคู่ที่หลากหลายชนิดและอยู่นอกเหนือระบบคีย์แบบปกติ ดังนั้นการสร้างแบบฝึกหัดขึ้นมาใหม่ โดยอ้างอิงจากแนวทำนองของบทประพันธ์จะส่งผลให้ผู้เล่นสามารถจำระยะห่างของชั้นคู่ต่าง ๆ ในบทประพันธ์ได้ถูกต้องจนสามารถนำไปใช้ในการเล่นบทประพันธ์นี้ได้

Un peu vid (♩ = 112)
(ouvert)

Modéré (♩ = 100)

The image shows two musical staves. The first staff is for 'Un peu vid' (♩ = 112) and the second is for 'Modéré' (♩ = 100). Both are in treble clef with a key signature of one flat. The first staff has interval labels P5, A4, and m7. The second staff has interval labels A4, P4, P5, and M7.

ภาพที่ 64: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 11-13
ประพันธ์โดย Olivier Messiaen พร้อมแสดงชั้นคู่ของโน้ต

The image shows six numbered musical staves, each with interval labels. Staff 1: P5, P5, A4. Staff 2: P5, A4, m7. Staff 3: (no labels). Staff 4: A4, P4. Staff 5: (no labels). Staff 6: P5, M7.

ภาพที่ 65: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัยโดยใช้ทำนองจากบทเพลง Appel Interstellaire
ห้องที่ 11-13 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen พร้อมแสดงชั้นคู่ของโน้ต

ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดขึ้นมาใหม่โดยใช้แนวทำนองจากห้องที่ 11 - 13 ของบทประพันธ์ ซึ่งเป็นประโยคเพลงที่มีการใช้ช่วงเสียงที่กว้างที่สุดตั้งแต่โน้ต Ab3 จนถึง B5 ซึ่งเป็นช่วงเสียงที่กว้างมากกว่า 2 ช่วงคู่แปด ทำให้เกิดความผิดพลาดในการควบคุมระดับเสียงได้ง่าย ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดมา 6 ชุด โดยในชุดที่ 1-3 นำมาจากแนวทำนองห้องที่ 11-12 ของบทประพันธ์ โดยใช้โน้ตมาฝึกซ้อมในจังหวะจากช้าไปเร็วด้วยจังหวะที่เท่ากัน เพื่อให้ผู้เล่นสามารถควบคุมระดับเสียงได้ถูกต้องและไม่เพี้ยนจากและเนื่องจากในแนวทำนองจากห้องที่ 11 และ 12 ของเพลง ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ชุดที่ 1 ประกอบไปด้วย โน้ตในช่วงเสียงจาก Ab3 ถึง A4 เพื่อให้ผู้เล่นสามารถควบคุมระดับเสียงสำหรับช่วงที่ใกล้เคียงกับคู่แปดได้ดีก่อนที่จะเพิ่มโน้ตสุดท้ายของแนวทำนองลงไปโน้ตชุดที่ 2 ซึ่งเป็นการกระโดดจาก A4 ไป G5 ซึ่งมี ช่วงเสียงเกือบถึงช่วงคู่แปด ถัดมาในชุดที่ 3 ได้ปรับโน้ตจากชุดที่ 2 โดยให้เริ่มด้วยโน้ต G5 ซึ่งเป็นโน้ตที่สูงที่สุด เพื่อให้ผู้เล่นสามารถเล่นเสียงสูงได้อย่างถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น ในส่วนของแบบฝึกหัดชุดที่ 4-6 ผู้วิจัยได้นำแนวทำนองห้องที่ 13 ของบทประพันธ์มาใช้ในแนวทางปฏิบัติเดียวกัน แต่ได้มีปรับช่วงจบของชุดที่ 5 และ 6 ด้วยการให้ความสำคัญกับการจบด้วยโน้ต B5 เนื่องจากเป็นโน้ตที่อยู่ในช่วงเสียงสูงของฮอว์น

3.) เทคนิคการปิดมือขวา (Hand Stopped)

The image shows a musical score for two measures of music. The first measure is marked 'Modéré (♩ = 80)' and the second measure is marked '(sons bouchés, en écho)'. The first measure has dynamic markings *f*, *ff*, *mf*, *f*, and *p*. The second measure has dynamic markings *p*, *mf*, *pp*, *p*, and *pp*. The music is written on a single staff with a treble clef and a key signature of one flat.

ภาพที่ 66: บทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 34-35 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ในห้องที่ 34 และ 35 ของบทประพันธ์เป็นการข้ามที่พียงประโยค แต่เล่นแบบปิดมือขวาในรอบหลังโดยเมสซีเยนใช้แนวคิดเปรียบเทียบเสมือนเป็นการสะท้อนของเสียงในหูเขา ดังนั้นการเล่นให้ได้ในระดับเสียงที่ถูกต้องและแม่นยำ ไม่เพี้ยนในระดับเสียงที่เขาเป็นเรื่องสำคัญ

1. $\text{♩} = 60$
 open (F-0) check stopped hand position (F-2)----- open check stopped hand position
p ----- *ff* *p* ----- *ff* *p* ----- *ff*
 (F-0)----- open (T-12) (F-23)----- open (T-1)
p ----- *ff* *p* ----- *ff* *p* ----- *ff* *p* ----- *ff*
 (Continue into upper/lower register.)

2. $\text{♩} = 72$
 open (F-2) open (F-0) open (F-23)
mf ----- *mf* ----- *mf* -----
 (Continue into upper/lower register.)

ภาพที่ 67: แบบฝึกหัดสำหรับการเล่น stopped horn ของ James Boldin

ในบทความของโบลเดน^[16] กล่าวว่าผู้เล่นต้องสามารถจดจำระดับเสียงของโน้ตได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำก่อน ถึงจะซ้อมเทคนิคการปิดมือโดยเปรียบเทียบระดับเสียงด้วยการใช้เครื่องเทียบเสียง จากการสลับการเล่นแบบปิดมือกับการเล่นปกติที่โน้ตเดียวกัน จะส่งผลให้ร่างกายเกิดความเคยชินจนสามารถเล่นเทคนิคปิดมือขวาได้เป็นธรรมชาติมากขึ้นตามวิธีการซ้อมในแบบฝึกหัดชุดที่ 1 ถัดมาในแบบฝึกหัดชุดที่ 2 เป็นการสลับเทคนิคปิดมือและการเล่นปกติระหว่างประโยคเพลง ทำให้ผู้เล่นมีเวลาเตรียมตัวในการเล่นแบบเทคนิคปิดมือน้อยลงซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการปิดมือได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

^[16] James Boldin รองศาสตราจารย์ฮอว์นประจำมหาวิทยาลัย University of Louisiana Monroe

(♩ = 80 - 160)

The image shows a musical score for a horn part, consisting of six staves. The tempo is marked as (♩ = 80 - 160). The score includes various articulations such as (open) and (stopped) above the notes. The music is written in a key with one flat (B-flat) and a common time signature (C). The notes are primarily eighth and quarter notes, with some rests. The staves are arranged vertically, and the music progresses from left to right across each staff.

ภาพที่ 68: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัยโดยใช้ทำนองจากบทเพลง Appel Interstellare ห้องที่ 34-35 ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ผู้วิจัยได้นำแนวทางจากแบบฝึกหัดของโบลเดน มาสร้างแบบฝึกหัดขึ้นโดยใช้แนวทำนอง ห้องที่ 34 และ 35 จากบทประพันธ์เป็นแนวทางการฝึกซ้อมเทคนิคปิดมือโดยเริ่มจากโน้ตหนึ่งตัว จากการเล่นแบบปกติสลับกับการเล่นแบบปิดมือ แล้วค่อยๆเพิ่มโน้ตไปที่ละหนึ่งตัวในแต่ละชุด เพื่อให้ผู้เล่นมีความคุ้นชินกับขั้นคู่ที่เกิดขึ้นในแนวทำนองจากบทประพันธ์จนสามารถนำไปใช้ในการเล่นจริง ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

5.3 Fantasie Op.2 for Horn and Piano for Horn and Piano ประพันธ์โดย ฟรานซ์ ชเตราส์ (Franz Strauss)

จากการฝึกซ้อมบทประพันธ์นี้ ผู้วิจัยได้พบถึงปัญหาเรื่องการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง รวมไปถึงการสร้างความแตกต่างของการตัดลิ้น และการเล่นแบบ slur รวมไปถึงการเล่นประโยคเพลงยาว เป็น เซบ็ต 2 ชั้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้บรรเลงบทประพันธ์นี้ต้องสามารถควบคุมความสัมพันธ์ของการ หายใจและการใช้ลม รวมไปถึงการตัดลิ้นและการออกเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้เขียน

แบบฝึกหัดขึ้นมาใหม่เพื่อเป็นตัวอย่างของแนวทางการฝึกซ้อมโดยใช้แนวคิดจากหนังสือ Practicing Successfully: A Masterclass in the Musical Art ของ Elizabeth Green สำหรับการฝึกซ้อมบทประพันธ์ดังกล่าวเพื่อการบรรเลงอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ภาพที่ 69: แสดงบทเพลง Fantasie Op.2 for Horn and Piano ห้องที่ 1-8

ตอน Variation 2 ประพันธ์โดย Franz Strauss

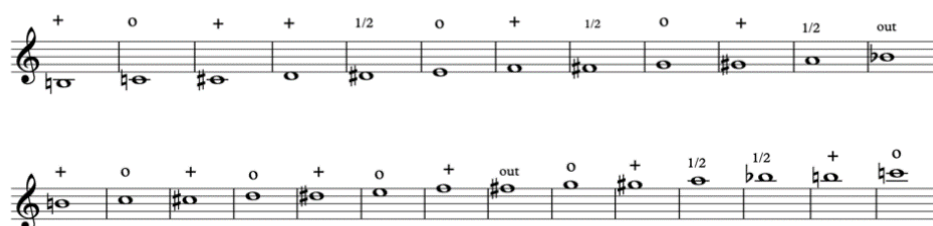
ภาพที่ 70: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัย

จากการสัมภาษณ์คมสัน ดิลกคุณานันท์ ได้ให้คำแนะนำว่าการใช้แนวคิดของ Elizabeth Green จัดว่าเป็นตอบโจทย์แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่ได้เพิ่มเติมถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพในด้านการออกเสียงและการสร้างความแตกต่างของการเล่นแบบ slur และ tonguing ได้มากยิ่งขึ้น

5.4 Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407
(K. 386c) ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart)

1.) แนวทางการฝึกซ้อมแบบเนเชอรัลฮอ์น

ในยุคสมัยของโมซาร์ทเป็นการใช้เนเชอรัลฮอ์นที่แตกต่างจากเฟรนช์ฮอ์นในปัจจุบันซึ่งเป็นการเปลี่ยนตำแหน่งมือขวาเพื่อการเปลี่ยนโน้ต ส่งผลให้ลักษณะของเสียงโน้ตแต่ละตัวออกมาไม่เหมือนกัน

ภาพที่ 71: แสดงการใช้มือขวาสำหรับการเล่นเนเชอรัลฮอ์นใน Harmonic Series

จากภาพที่ 71 จะแสดงถึงการใช้มือขวาโดย o (open) เป็นการวางมือขวาในตำแหน่งปกติ + เป็นการปิดมือขวาเหมือนเทคนิค hand stopped, 1/2 เป็นตำแหน่งกึ่งกลางระหว่างตำแหน่งปกติ และ เทคนิค hand stopped , out เป็นการนำมือเปิดลำโพงมากกว่าการวางมือปกติ เนื่องด้วยวิธีการถือเครื่องที่ไม่สามารถถอดมือขวาออกจากลำโพงได้ ในบทประพันธ์นี้เป็นการใช้ Horn in E-flat ซึ่งเป็นคีย์ E-flat ของบทประพันธ์ ในการฝึกซ้อมจะเป็นการกดนิ้วชี้ในมือซ้ายและใช้เป็นชุดซีริส F ของเฟรนช์ฮอ์นค้างไว้ ซึ่งจะมีความยาวท่อเทียบเท่ากับเนเชอรัลฮอ์น ที่ใช้กลุ่ค Eb

ภาพที่ 72: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจวนที่ 1 ห้องที่ 1-18 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart และตำแหน่งมือขวาด้วยการฝึกแบบเนเชอรัลฮอ์น

ในตอนต้นของบทประพันธ์จะพบได้ว่าหากใช้แนวทางการฝึกซ้อมของการเล่นเนเชอรัลฮอร์นเกือบทั้งหมดในช่วงแรกจะเป็นการวางมือขวาในตำแหน่งปกติ ทำให้เสียงได้แสดงถึงการเริ่มบทเพลงที่แสดงออกมามีพลังลักษณะคล้าย Fanfare

ภาพที่ 73: บทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) กระจวนที่ 1 ห้องที่ 33-38 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart และตำแหน่งมือขวาด้วยการฝึกแบบเนเชอรัลฮอร์น

จากตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้เลือกมาในห้องที่ 33 หากเล่นบนเฟรนช์ฮอร์นจะได้เนื้อเสียงที่มีความใกล้เคียงกัน แต่ถ้าพิจารณาจากการเล่นบนเนเชอรัลฮอร์น จะสามารถทราบได้ถึงความสำคัญในแต่ละโน้ต เช่นในห้องที่ 36 จะเห็นได้ว่าโน้ตจิงหวะตกที่ 1 ที่ปกติแล้วจะมีความสำคัญที่สุด จะฟังดูเบาว่าในจิงหวะยกเนื่องจากการปิดมือขวาที่โน้ต B4

2.) แนวทางการฝึกซ้อมสำหรับเฟรนช์ฮอร์น

แนวทำนองของฮอร์นในบทประพันธ์นี้มีความโดดเด่นของลักษณะการบรรเลงแบบการไล่สเกล และการกระจายของเสียง (Arpeggio) ดังนั้นผู้บรรเลงต้องสามารถควบคุมการบรรเลงโดยการใช้ลมและการกดลูกสูบที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแม่นยำ จะสามารถบรรเลงบทเพลงนี้ได้ง่ายและสมบูรณ์มากขึ้นผู้วิจัย

จากการสัมภาษณ์กฤษณ์ วิกรวงษ์วานิชได้ให้คำแนะนำว่า ให้เลือกแบบฝึกหัดที่จะพัฒนาทักษะ การเล่นสเกล และการกระจายของเสียงให้ได้ดีก่อน เพื่อให้สามารถควบคุมความสัมพันธ์ของการใช้ลมและการใช้นิ้วกดลูกสูบ จนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องและแม่นยำจากแบบฝึกหัดมาตรฐานเช่น Gally, Kopprash, Maxim Alphonse เป็นต้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกแบบฝึกหัดของ Kopprash (ภาพที่ 74)

ซึ่งในแบบฝึกหัดของคอปปราชนั้น สามารถทรานสโพลไปยั้งคีย์ต่าง ๆ ได้ตามที่ผู้เล่นต้องการ ผู้วิจัยจึงเลือกเล่นแบบฝึกหัดนี้ด้วยการทรานสโพลลงไปหนึ่งเสียงกลายเป็นคีย์อีแฟล็ต ซึ่งเป็นคีย์เดียวกับบทประพันธ์

Nr. 4 Allegro (in E ^{und} and E^b)

p *sempre stacc.* *f* *p*

Nr. 17 Allegro molto in E, E[♯] ^{und Des)} und D[♯])

f *sempre staccato* *mf* *f* *p* *mf* *f* *p* *mf* *f*

ภาพที่ 74: แบบฝึกหัดหมายเลข 4 และ 17 จาก 60 Etudes for Low-Horn, Op.6

ของ จอร์จ คอปปราซ

ผู้วิจัยได้เลือกแบบฝึกหัดดังกล่าวมาเป็นแนวทางการฝึกซ้อมเนื่องจากเป็นการเจาะจงการเล่นแบบสเกลและการกระจายเสียง อีกทั้งได้เลือกทรานสโพสเป็นคีย์ อี-แฟล็ต ซึ่งเป็นคีย์เดียวกับบทประพันธ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เขียนแบบฝึกหัดขึ้นมาใหม่เพื่อเป็นตัวอย่างแนวทางการฝึกซ้อมโดยใช้แนวคิดจากหนังสือ Practicing Successfully: A Masterclass in the Musical Art ของ Elizabeth Green สำหรับการฝึกซ้อมประโยคเพลงที่มีการเล่นเชบ็ตสองชั้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 75: แสดงบทเพลง Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ท่อนที่ 3, ห้องที่ 143-148

ภาพที่ 76: แสดงแบบฝึกหัดที่เขียนโดยผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้นำทำนองหลักของบทประพันธ์มาปรับเปลี่ยนในส่วนโน้ตและอัตราจังหวะแบบ 6/8 ใน 4 รูปแบบเพื่อให้ผู้ที่ฝึกซ้อมสามารถควบคุมการเปลี่ยนโน้ตในจังหวะที่เร็วในโดยให้ความสำคัญในแต่ละโน้ตแตกต่างกันออกไป ทั้ง 4 โน้ตของการเล่นเชบ็ตสองชั้นเพื่อให้ผู้บรรเลงสามารถควบคุมการความสัมพันธ์ของการออกเสียงและการกดลูกสุปได้อย่างแม่นยำในแต่ละโน้ตจนสามารถบรรเลงทำนอง-หลักของเพลงจริงได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้การฝึกซ้อมในแนวทำนองจริงของบทประพันธ์ตั้งแต่จังหวะเข้าไปเร็ว ยังคงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นเช่นเดียวกัน

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประวัติของเครื่องดนตรีและ บทประพันธ์ โดยศึกษาจากงานวิจัย ตำรา วารสารที่เกี่ยวข้อง และบทสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาใช้เป็นองค์ความรู้ในแนวทางการฝึกซ้อมและแก้ไขปัญหาตลอดจนจัดการแสดงเดี่ยวฮอร์น และสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.1 สรุปผลการวิจัย

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการเลือกบทประพันธ์สำหรับการแสดงและนำไปฝึกซ้อม พร้อมทั้งศึกษา ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการฝึกซ้อม จาก ตำรา วารสาร งานวิจัย และบท สัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่านได้แก่

- 1.) อาจารย์ ดร. คมสัน ดิลกคุณานันท์ คณบดีสำนักวิชาดุริยางคศาสตร์ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา
- 2.) อาจารย์กฤษณ์ วิกิรวงษ์วานิช อาจารย์ฮอร์นประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3.) อาจารย์สุปรیتی อังศวานนท์ อาจารย์ฮอร์นประจำคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้วิจัยได้พบแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการฝึกซ้อมโดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1.) การใช้แบบฝึกหัดพื้นฐาน

การใช้แบบฝึกหัดจากหนังสือหรือตำราที่มีการเขียนโดยผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น The Breathing Gym ของ Sam Pilafian และ Patrick Sheridan หรือ The Art of Horn Playing ของ Philip Farkas เป็นแบบฝึกหัดที่สามารถพัฒนาทักษะการเล่นจากการฝึกซ้อมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามแต่ละแบบฝึกหัดก็มีจุดประสงค์ที่หลากหลาย ผู้เล่นจึงต้องทำความเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดจากการฝึกซ้อมและสิ่งที่ต้องการแก้ไข ปัญหา เพื่อให้การนำแบบฝึกหัดที่นำมาใช้สามารถตอบสนองถึงการแก้ไขปัญหาที่ตรงประเด็น

2.) การสร้างแบบฝึกหัดจากการใช้แนวทำนองของบทประพันธ์

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและการฝึกซ้อม ผู้วิจัยพบว่าการประยุกต์ใช้แบบฝึกหัดพื้นฐานร่วมกับแนวทำนองจากบทประพันธ์ เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการเล่นบทประพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นการนำแนวทำนองของบทประพันธ์ที่ใช้ในการแสดงจริง มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัด โดยมีแนวทางการสร้างแบบฝึกหัดใหม่จากแนวคิดของงานวิจัย Practicing Successfully: A Masterclass in the Musical Art โดย Elizabeth Green และงานวิทยานิพนธ์ 45 Concert Etudes on the Theme of Richard Strauss, Gustav Mahler and Johannes Brahms โดย Brett Edward Miller ผู้วิจัยพบว่าการสร้างแบบฝึกหัดใหม่จากแนวคิดดังกล่าวทำให้สามารถตีความถึงความสัมพันธ์ของการเล่นแนวทำนองต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

1.) ปัญหาการหายใจ

การหายใจและการควบคุมลมสำหรับผู้เล่นเครื่องลมทั้งเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลือง จะต้องมีการใช้ลมมากกว่าการหายใจของคนปกติ ผู้เล่นจึงต้องมีการฝึกการใช้ลมเป็นประจำทุกวันอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างปริมาณลมที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของปอด โดยในบางแบบฝึกหัดสำหรับการหายใจจะมีการใช้ลมมากกว่าในบทประพันธ์จริง เพื่อให้ผู้เล่นสามารถควบคุมการใช้ลมสำหรับการเล่นบทประพันธ์ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น จากบทประพันธ์ Divertimento for Horn and Piano ของ Francix ที่ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างในตอนที่ 2 จะเห็นได้ว่าผู้เล่นต้องบรรเลงประโยคเพลงที่มีความยาวต่อเนื่องโดยไม่มีห้องหยุด เป็นการหยุดบรรเลงในจังหวะสั้น ๆ ระหว่างประโยคเพลงเท่านั้น ดังนั้นการฝึกแบบฝึกหัดการหายใจจะสามารถเป็นแนวทางการฝึกซ้อมและบรรเลงทำนองในลักษณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกเหนือจากนี้ก็ยังสามารถให้คำแนะนำเพิ่มเติมถึงการประยุกต์ใช้แบบฝึกหัดการหายใจ โดยการนำโมทีฟของแนวทำนองมาสร้างเป็นแบบฝึกหัดการหายใจ เพื่อให้ผู้เล่นสามารถควบคุมการหายใจและการใช้ลมที่สัมพันธ์กับบทประพันธ์จริงได้มากขึ้น

2.) ปัญหาการควบคุมลักษณะเสียง

ปัญหานี้เกิดจากการที่ผู้เล่นไม่สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเนื่องจากความไม่เคยชินของการควบคุมลมในแต่ละระดับเสียงที่แตกต่างกัน การแก้ไขสามารถทำได้โดยการฝึกซ้อมในการออกเสียงแต่ละโน้ตซ้ำ ๆ เพื่อให้ร่างกายสามารถจดจำปริมาณลมที่ถูกต้องสำหรับการออกเสียงสำหรับโน้ตในแต่ละระดับเสียงได้จนเกิดเป็นความเคยชิน ดร. คมสันยังได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมถึงการประยุกต์ใช้แบบฝึกหัดพื้นฐานต่าง ๆ ร่วมกับแนวทำนองจากบทประพันธ์ เพื่อให้แบบฝึกหัดที่ใช้ในการฝึกซ้อมมีความสัมพันธ์กับบทประพันธ์มากยิ่งขึ้น

3.) ปัญหาการควบคุมจังหวะโดยไม่มีเปียโนบรรเลงประกอบ

การฝึกซ้อมกับเมโทรโนมสามารถทำให้ผู้เล่นควบคุมจังหวะได้อย่างคงที่ แต่ในการเล่นบทประพันธ์ต่าง ๆ มีทั้งการเคลื่อนไหวของจังหวะที่มีความอิสระมากกว่าการเล่นบนจังหวะที่คงที่ โดยเฉพาะในบทประพันธ์ Appel Interstellaire ของ Olivier Messiaen ที่เป็นการบรรเลงเดี่ยวโดยไม่มีเปียโนประกอบ และไม่มีการกำหนดอัตราจังหวะที่ตายตัว สามารถฝึกซ้อมได้โดยการฝึกซ้อมบทประพันธ์ในอัตราจังหวะที่คงที่ได้ถูกต้อง มีความแตกต่างของจังหวะหนักและเบาเพื่อให้เกิดความเคยชิน จะทำให้การเล่นแบบเคลื่อนไหวอย่างอิสระมีความธรรมชาติมากขึ้น

4.) ปัญหาการเล่นโน้ตเช็ทสองชั้น

ปัญหาส่วนนี้เกิดจากความไม่เคยชินของกล้ามเนื้อนิ้วในการที่จะกดลูกสูบอย่างต่อเนื่องในจังหวะที่มีความเร็ว และไม่สัมพันธ์กับการควบคุมลม ทำให้เกิดการออกเสียงโน้ตที่ผิดพลาด ซึ่งแนวทำนองลักษณะนี้เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้งในบทประพันธ์ Fantasie Op.2 for Horn and Piano ของ Franz Strauss และ Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ของ Wolfgang Amadeus Mozart สามารถแก้ไขได้โดยการฝึกซ้อมจากจังหวะช้าไปเร็ว และแนวทำนองต่าง ๆ มาปรับเปลี่ยนลักษณะจังหวะให้เน้นความสำคัญของการเปลี่ยนโน้ตในแต่ละคู่ที่แตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เล่นเกิดความเคยชินและสามารถควบคุมความสัมพันธ์ของการควบคุมลมในการออกเสียงและการกดลูกสูบได้อย่างสอดคล้องกัน

6.3 สรุปการประเมินการแสดงเดี่ยวฮอร์น

ผู้วิจัยได้จัดการแสดงเดี่ยวฮอร์นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.2563 เวลา 15.00น. ที่หอดนตรี ศาสตราจารย์ ดร.ตรีังใจ บุรณสมภพ คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ใช้เวลาจัดการแสดงทั้งหมด 1 ชั่วโมง

เนื่องจากผู้วิจัยไม่ได้มีประสบการณ์ในการแสดงเดี่ยวมากนัก เนื่องจากโดยปกติแล้วผู้วิจัยจะมีประสบการณ์การแสดงดนตรีในรูปแบบวงออเคสตรา หรือ วงดนตรีแชมเบอร์มากกว่า ซึ่งมีความแตกต่างของความสำคัญในบทบาทหน้าที่ของผู้แสดง เนื่องจากการแสดงเดี่ยวบทบาทความสำคัญส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ตัวผู้วิจัยมากกว่า ขณะที่วงออเคสตราหรือวงดนตรีแชมเบอร์จะมีกระจายบทบาทความสำคัญในผู้แสดงคนอื่นใกล้เคียงกัน ซึ่งส่งผลให้ผู้วิจัยมีอาการตื่นเต้นและเสียสมาธิเล็กน้อยจนส่งผลให้เกิดความผิดพลาดต่อการเล่นของบางช่วงในการแสดงครั้งนี้ โดยปัญหาหลักเกิดจากการหายใจที่ไม่อยู่ในสภาวะปกติเหมือนกับตอนซ้อม อย่างไรก็ตามการแสดงในครั้งนี้ถือว่าไปได้ด้วยดี

ในการแสดงครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องบรรเลงร่วมกับวงดนตรีและบรรเลงเดี่ยวทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่

- การแสดงเดี่ยวฮอร์นร่วมกับเปียโน
- การแสดงเดี่ยวฮอร์นร่วมกับวงเครื่องสาย 4 ชิ้น
- การแสดงเดี่ยวฮอร์นโดยไม่มีผู้ร่วมบรรเลง

ผู้วิจัยได้พบปัญหาระหว่างการฝึกซ้อม โดยเฉพาะในการจัดตาราง และนัดหมายนักดนตรีที่ร่วมแสดงท่านอื่น เนื่องด้วยภารกิจส่วนตัวและเวลาว่างที่ไม่ตรงกัน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ส่งโน้ตเพลงให้กับนักดนตรีที่ร่วมแสดงล่วงหน้าเป็นเวลาหลายเดือน ส่งผลให้ช่วยแก้ปัญหาในด้านนี้ได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าในการฝึกซ้อมช่วงแรกอาจเกิดปัญหาเล็กน้อย แต่ก็ทำให้การฝึกซ้อมราบรื่นมากกว่าที่คาดไว้

6.4 ข้อเสนอแนะ

จากการฝึกซ้อมทั้งหมด ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดการแสดงเดี่ยวฮอร์นและสามารถแสดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดจากความสัมพันธ์ของหลายประเด็น ที่เชื่อมโยงกันได้อย่างสอดคล้องได้แก่ การควบคุมลม, การออกเสียง, การควบคุมลักษณะเสียง, การควบคุมจังหวะ และการกดลูกสูบ รวมไปถึงการตีความและวิเคราะห์บทประพันธ์ ผู้เล่นต้องเข้าใจถึงข้อผิดพลาดในการเล่นของตนเองก่อนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเล่นแท้จริงแล้วเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในประเด็นไหนจากการศึกษาข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ให้เข้าใจถึงวิธีการแก้ปัญหาในแต่ละจุด หลังจากนั้นถึงจะเชื่อมโยงแต่ละประเด็นเข้าหากัน จะทำให้การบรรเลง และการแสดงเดี่ยวออกมามีประสิทธิภาพ

รายการอ้างอิง

- Ball, Malcolm. "Olivier-Eugene-Prosper-Charles-Messiaen. Accessed September 22,2019. Available from <https://www.oliviermessiaen.org/biography>." (2019).
- Boldin, James. "Stopped Horn Exercises. Accessed September 22, 2019. Available from <https://jamesboldin.com/2011/09/28/stopped-horn-exercises/>." (2011).
- Diaz, Arthur. "A Guide to Solo Horn Music Programming a Recital. Accessed August 28, 2019. Available from http://acumen.lib.ua.edu/content/U0015/0000001/0002120/U0015_0000001_0002120.pdf." (2015).
- Farkas, Philip. *The Art of French Horn Playing*. U.S.A.: Summery-Birchard Music, 1962.
- Green, Elizabeth. *Practicing Successfully: A Masterclass in the Musical Art*. Chicago: GIA Music, 2005.
- Griffiths, Paul. *Olivier Messiaen and the Music of Time*. New York: Cornell University Press, 1985.
- Hoerst, Aaron M. "Aaron M. Olivier Messiaen's "Appel Interstellaire": The Influence of Birdsong and It Technical Challenges on Horn. Accessed August 28, 2019. Available from http://cardinalscholar.bsu.edu/bitstream/handle/123456789/200356/Hoersta_2016-3_body.pdf?sequence=1."
- Kopprasch, Georg. "Sixty Selected Studies for Horn." Germany: Carl Fischer, n.d.
- Loikith, Stephen L. "The French Horn in Eighteenth Century Germany: Its Technique, Physical Construction, and Its Influence in the Horn Music of England. Accessed August 28, 2019. Available from <https://bir.brandeis.edu/bitstream/handle/10192/24400/thesis%20intro.pdf?sequence=1&isallowed=y>." (2011).
- Miller, Brett. "45 Concert Etudes on the Themes of Richard Strauss, Gustav Mahler, and Johannes Brahms. Accessed August 28, 2019. Available from <https://drum.lib.umd.edu/handle/1903/6800>." (2007).
- Pilafian, Sam. *The Breathing Gym*. Arizona: Focus on Excellence, 2002.

Scott, Anneke. "A Short History of the Horn. Accessed August 28, 2019. Available from [Http://Annekescott.Com/a-Short-History-of-the-Horn.](http://Annekescott.Com/a-Short-History-of-the-Horn.)"

ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

———. สัจจิตลักษณ์และการวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ทวี มุขระโกษา. นักดนตรีเอกของโลก เล่ม 1 (ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊ค., 2542.

ศศิ พงศ์สรายุทธ. ดนตรีตะวันตก ยุคบาโรคและยุคคลาสสิก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

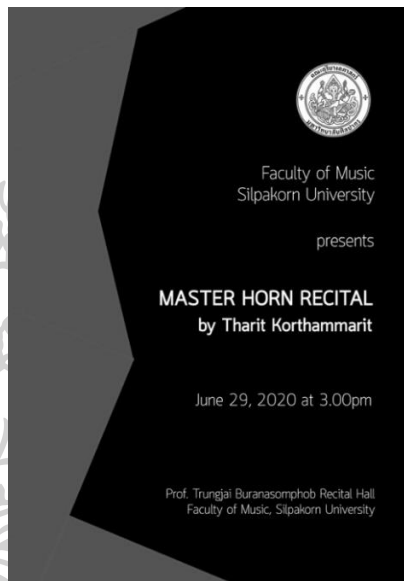
สุปรیتی อังศวานนท์. การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคีตวิจัยและพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560.

ภาคผนวก

สูจิบัตรและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

1. สูจิบัตรการแสดง

Programme

Divertimento for Horn and Piano *Jean Françaix (1912 - 1997)*
I. Introduzione
II. Aria di Cantabile
III. Canzonetta
Assisted: Usa Napawan (Piano)

Appel Interstellaire *Olivier Messiaen (1908 - 1992)*

Fantasia, Op.2 for Horn and Piano *Franz Strauss (1822 - 1905)*
Assisted: Usa Napawan (Piano)

- Intermission -

Quintet for horn, violin, 2 violas and cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) *Wolfgana Amadeus Mozart (1756 - 1791)*
I. Allegro
II. Andante
III. Rondo
Assisted: Chot Buasawan (violin), Atjajut Sangkasem (viola), Thachapol Namwong (viola), Wishwin Sueratanakorn (cello)

ธฤต กล้วยสุทธิ (Horn)

ธฤตเริ่มเป็นสมาชิกวงโยทวาทิต โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 - 2552 และได้เริ่มศึกษากาเล่น French Horn อย่างจริงจัง ตั้งแต่อายุ 15ปี กับ อ.ภุชงค์ วิกิตำวงศ์วานิช และ อ.คณสิน ตีลคุณานันท์ ตลอดจนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี เอกการประพันธ์เพลง สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้ศึกษาวิชาการประพันธ์เพลง กับ ศ.ดร.ณรงค์ ธรรมบุตร และ ศ.ดร.วีระชาติ เปรมานนท์ ตลอดจนวิชาการศึกษาปัจจุบันธฤตมีโอกาสได้ร่วมแสดงดนตรีกับวงออร์เคสตรามากมายทั้งในระดับนักเรียนและระดับมืออาชีพ เช่น CU Symphony Orchestra, CU Brass Ensemble, Siam Sinfonietta Siam Philharmonic Orchestra, Royal Bangkok Symphony Orchestra เป็นต้น อีกทั้งยังมีโอกาสได้ร่วมแสดงดนตรี และเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีต่างๆในระดับนานาชาติ อาทิ 2014 Asian Youth Orchestra (Hong Kong), 2015 Aurora Chamber Music Festival (Sweden), 2015 Norddeutsche Horntage (Germany) โดยได้มีโอกาสเข้าร่วม workshop and Masterclass กับนักสอนในระดับนานาชาติมากมาย อาทิ Stefan Dohr and Sarah Willis (Berliner Philharmoniker), Prof. Markus Maskunitty (Hannover, Hochschule für Musik), Richard Bissil (Guildhall - School of Music and Drama), Prof. Marie-Luise Neunecker (Hochschule für Musik - Hanns Eisler), Christoph Ess (Bamberger Symphoniker), Prof. Chiesfian Lampert (Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Stuttgart)

นอกเหนือจากนี้ธฤตยังได้มีโอกาสร่วมงานกับศิลปินที่มีชื่อเสียงในประเทศไทยมากมาย ในฐานะนักดนตรี, ผู้เขียนเรียงเสียงประสาน ตลอดจนนายทหรผู้ควบคุมวง ปัจจุบันธฤตศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาสิ่งตีพิมพ์และพัฒนา ที่คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยได้ศึกษากาเล่นสร้อยกับ อ.สุปรีดี ธีระวานนท์

Programme Notes

Divertimento for Horn and Piano
(Jean Françaix, 1912-1997)

ฟร็องซัวส์เกิดที่เมืองเลอมองส์ ประเทศฝรั่งเศส ในครอบครัวนักดนตรี ศึกษาดนตรีที่วิทยาลัยดนตรีที่เลอมองส์ ก่อนที่จะย้ายไปศึกษาที่วิทยาลัยดนตรีปารีส เช็กได้ว่าฟร็องซัวส์เป็นนักดนตรีที่ประสบความสำเร็จมากมายคนหนึ่ง ตั้งแต่การที่เขาเคยได้รับรางวัลชนะเลิศในฐานะนักเปียโนยอดเยี่ยมที่วิทยาลัยดนตรีปารีส ไปจนถึงการที่แสดงบทประพันธ์ Two Piano Concerto กับ ผู้ประพันธ์เองอย่าง ฟร็องซัวส์ ปู-แลง (Francis Poulenc) ซึ่งเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงมากในสมัยนั้น แนวทางการประพันธ์เพลงของฟร็องซัวส์นั้นกล่าวได้ว่าได้รับแรงบันดาลใจมาจากคีตกวีที่มีชื่อเสียงในวงกว้างในช่วงยุคสมัยนั้นมาก อาทิ อองมานูเอล ชาบรีเอ (Emmanuel Chabrier), อิกอร์ สตราวินสกี (Igor Stravinsky), โมริส ราเวล (Maurice Ravel), ฟร็องซัวส์ ปู-แลง (Francis Poulenc) เป็นต้น

คัรวรีโมเดิร์นสำหรับฮอร์น และเปียโน เดิมเป็นบทประพันธ์สำหรับฮอร์นและวงออร์เคสตรา ซึ่งภายหลังผู้ประพันธ์ได้เรียบเรียงเสียงประสานใหม่สำหรับฮอร์นและเปียโนด้วยตัวเอง บทประพันธ์นี้ประกอบด้วย 3 ท่อน ได้แก่ Introduzione, Aria di Cantabile, และ Canzonetta ในช่วงยุคสมัยของฟร็องซัวส์ บทเพลงสำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอร์นถือได้ว่าเป็นบทประพันธ์ที่มีแนวทางที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เนื่องจากในช่วงยุคสมัยก่อนหน้านั้น บทประพันธ์สำหรับ การบรรเลงเดี่ยวฮอร์นที่เป็นที่นิยมส่วนใหญ่แล้วจะเป็นบทเพลงที่ถูกประพันธ์โดยคีตกวีชาวเยอรมัน และออสเตรีย ในยุคสมัยคลาสสิกและโรแมนติก เช่น โวล์ฟกัง อมาเดอุส โมสาร์ท, ฟรานซ์ โจเซฟ ไฮเดิน, ฟรานซ์ ชูเบิร์ต, ริชาร์ด ชูเวิร์ต เป็นต้น ดังนั้นด้วยยุคสมัยของดนตรีที่เปลี่ยนไป รวมไปถึงเทคนิคการประพันธ์เพลงในยุคสมัยที่ใหม่ขึ้นกว่าเดิม และความเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของฟรีแลนซ์ของฟร็องซัวส์ เป็นการนำเสนอแนวท่วงทำนองสำหรับฮอร์นในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น

Appel Interstellaire
(Olivier Messiaen, 1908 – 1992)

เมสเซียนเกิดเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1908 ณ เมืองอาวีญอง (Avignon) ประเทศฝรั่งเศส ในปัจจุบันเมสเซียน เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะนักประพันธ์เพลงที่มีความโดดเด่นในด้านการใช้เทคนิคการเรียงจังหวะที่ซับซ้อน (Rhythm Complexity) และการใช้เสียงประสานแบบ โมเดิร์นรูปแบบจำกัดที่สามารรถแยกเสียงได้ (Modes of Limited Transportation) นอกเหนือจากนั้น เมสเซียนยังเป็นที่ยอมรับในฐานะนักออร์แกนและนักพฤกษศาสตร์ (Ornithologist) อีกด้วย เมสเซียนได้ทำงานในฐานะนักออร์แกนและนักจัดกิจกรรมดนตรีเพื่อเผยแพร่ดนตรีร่วมสมัยสู่ประชาชนในวงกว้าง และในปี ค.ศ. 1941 เมสเซียนได้กลับมาเป็นอาจารย์สอนวิชาประสาเสียง และการประพันธ์เพลงที่วิทยาลัยดนตรีแห่งกรุงปารีส ซึ่งได้สร้างสรรคัรวรีโมเดิร์นยุคสมัยใหม่รุ่นหลัง จนได้เป็นนักประพันธ์เพลงผู้สร้างสรรคัรวรีโมเดิร์นที่มีชื่อเสียงมากมาย อาทิ อีวานนิส เซนคิส (Iannis Xenakis), คาร์โลส เซนคิส (Karlheinz Stockhausen) และปีแยร์ บูเล (Pierre Boulez) เมสเซียนได้รับอิทธิพลจากแนวคิดด้านดนตรีของกรีก และศิลปะซึ่งได้รับการอุปถัมภ์มาจากอาจารย์ของเขา โมริส อองมานูเอล แต่อย่างไรก็ตามเขายังคงศรัทธาในศาสนาคริสต์ที่มั่นคงตลอดชีวิตอย่างเคร่งครัด นอกเหนือจากนี้เมสเซียนมีความหลงใหลในการศึกษาเกี่ยวกับนกอย่างมาก จึงทำให้เขาสามารถสังเกตพฤติกรรมของนกและบันทึกเสียงร้องของนกหลายตัวได้ ซึ่งส่งผลมาถึแนวทางการประพันธ์เพลงที่เป็นประจักษ์

บทเพลง Appel Interstellaire เป็นหนึ่งในบทเพลงขนาดใหญ่อีกจำนวน 16 ท่อน จากบทเพลง Des Canyons aux étoiles (From the Canyons to the Stars) หรือหมายถึงจากมนุษย์สู่ดวงดาว ซึ่งเมสเซียนได้รับแรงบันดาลใจจากการท่องเที่ยวที่รัฐยูทาห์ Appel Interstellaire เป็นบทประพันธ์สำหรับการบรรเลงเดี่ยวฮอร์น นอกจากนี้เมสเซียนได้ประพันธ์เพลงนี้จากแนวคิดที่สร้างสรรคัรวรีโมเดิร์นของนักประพันธ์เพลง ฌอง - ปีแยร์ กูเอซ (Jean-Pierre Guézec, 1934 - 1971) เป็นการเล่นบทประพันธ์แบบบรรเลงเดี่ยวโดยไม่มีเปียโนบรรเลงประกอบ (unaccompaniment)

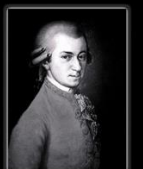

Fantasia, Op.2 for Horn and Piano
(Franz Strauss, 1822-1905)

ฟรานซ์ ชูเวิร์ต เกิดเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1822 ณ เมืองปาร์ตซ์ไฮม์ แคว้นบาวาเรีย ประเทศเยอรมัน เริ่มศึกษาดนตรีโดยมีลุงและน้องชาย โจฮันน์ จอร์จ วอลเตอร์ และ ฟรานซ์ มิชาเอล วอลเตอร์ เป็นผู้สอน โดยศึกษาการเล่นไวโอลิน, กีตาร์, คลาริเน็ต และเครื่องลมทองเหลืองต่างๆ จนเมื่ออายุ 25 ปี ฟรานซ์ ชูเวิร์ต ได้เป็นนักดนตรีอาชีพตำแหน่งนักฮอร์น ในวง Munich Royal Court Orchestra ซึ่งมีโอกาสได้ร่วมแสดงรอบปฐมทัศน์ในอุปรากรที่มีชื่อเสียงหลายเรื่องของ ริชาร์ด วากเนอร์ (Richard Wagner)

ในฐานะนักประพันธ์เพลง ฟรานซ์ ชูเวิร์ต เริ่มประพันธ์เพลงสำหรับฮอร์นให้มากมาย ตั้งแต่เขามีอายุ 29 ปี บทประพันธ์สำหรับฮอร์นของเขาได้ถูกเผยแพร่ออกไปในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับกันอย่างมาก อาทิ Les Adieux, Nocturne, Concerto, Op. 8 เป็นต้น ฟรานซ์ ชูเวิร์ต มีบุตรชายและบุตรสาวรวมสองคนแต่นับว่าเป็นโชคร้าย ที่สามปีให้หลังเขาได้สูญเสียครอบครัวไปทั้งหมดเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคโปลิโอและฮิวาเทกริต ก่อนที่หลายปีต่อมาเขาได้แต่งงานใหม่อีกครั้งกับ Josepha Pschoch จนภายหลัง ได้ให้กำเนิดบุตรสาว โจฮันนา ชูเวิร์ต (Johanna Staus) และ บุตรชาย ริชาร์ด ชูเวิร์ต (Richard Strauss) ซึ่งภายหลัง ริชาร์ด ชูเวิร์ต ก็เป็นคีตกวีที่มีชื่อเสียงเช่นเดียวกับเขา รวมไปถึงการประพันธ์เพลงคอนแชร์โตโดยประพันธ์นี้สำหรับฮอร์นและวงออร์เคสตรา ซึ่งได้ให้ฟรานซ์ ชูเวิร์ต พ่อของเขาได้ทำการแสดงเดี่ยวอีกด้วย

บทประพันธ์ Fantasia, Op.2 for Horn and Piano ของชูเวิร์ตได้แรงบันดาลใจจากการนำเพลง Schuswulzer ซึ่งเป็นบทประพันธ์หมายเลข 2 จากบทประพันธ์สำหรับบรรเลงเดี่ยวเปียโนชุด 36 Originaltänze D.365 ของ Franz Schubert ซึ่งมีลักษณะของการเดินรำ (Waltz) มาประพันธ์ในรูปแบบของริตมิกคัลเลอร์แบบการแปร (Theme and Variations) ประกอบด้วย ดนตรีนำแสดง (Introduction), ทานฮอลล์ (Theme), และการแปร (Variation) อีก 4 กระบวน

Quintet for horn, violin, 2 violas & cello
in E flat major, K. 407 (K. 386c)
(Wolfgang Amadeus Mozart, 1756-1791)

โมสาร์ท เกิดเมื่อวันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1756 ณ เมืองซาลซ์บูร์ก ประเทศออสเตรีย เริ่มต้นชีวิตนักดนตรีด้วยอายุ 5 ปี ด้วยอัจฉริยภาพและความสร้างสรรค์ด้านดนตรีของโมสาร์ทโดยมีบิดา โจฮันน์ จอร์จ เลโอพอลด์ โมสาร์ท (Johann Georg Leopold Mozart, 1719-1787) ซึ่งเป็นนักไวโอลิน และนักประพันธ์เพลง เป็นผู้สอนและให้การสนับสนุนให้เขาได้มีโอกาสแสดงออกด้านดนตรีตั้งแต่วัยเยาว์ ทำให้โมสาร์ทได้รับโอกาสให้แสดงดนตรีตั้งแต่เด็ก ในช่วงชีวิตของโมสาร์ทได้สร้างสรรคัรวรีโมเดิร์นใหม่เป็นจำนวนมากมาหลายประเภท อาทิ อุปรากร, แอส, เพลงประกอบคอนแชร์โต สำหรับเปียโน, ไวโอลิน, และเครื่องลมต่างๆ, สตรีควินเทต, ซิมโฟนี รวมไปถึงเชมเบอร์มิวสิกในลักษณะต่างๆอีกเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามด้วยอุปนิสัยของโมสาร์ท ซึ่งส่งผลให้โมสาร์ทมีปัญหในการปรับตัว จนสุดท้ายต้องมาดำเนินชีวิตด้วยตนเอง โดยไม่มีผู้ให้การสนับสนุนด้านการเงิน เป็นสาเหตุให้ผลงานของโมสาร์ทในช่วงบั้นปลายชีวิต ไม่ได้ประสบความสำเร็จจากประชาชนมากนักเนื่องจากแนวคิดในการประพันธ์เพลงที่ล้ำสมัยเกินไป อีกทั้งในขณะนั้นยังเป็นยุคของนักดนตรีที่ต้องแสวงหาเงินหาตามปราสาท หรือคฤหาสน์ที่ราวกับเป็นผู้ป่วย ซึ่งไม่มีลักษณะที่โมสาร์ทประสงค์ แต่อย่างไรก็ตามโมสาร์ทเสียชีวิตลงด้วยอายุเพียง 35 ปี

Quintet for horn, violin, 2 violas & cello in E flat major, K. 407 (K. 386c) ของโมสาร์ท เป็นบทประพันธ์แบบคัมโปสิชัน (Chamber Music) หรือบทเพลงสำหรับกลุ่มเครื่องดนตรีขนาดเล็กมีความยาวและรูปแบบการประพันธ์ในแนวท่วงทำนองกับบทประพันธ์แบบคอนแชร์โต หรือ โชนาต้า ประกอบด้วย 3 ท่อน ประพันธ์โดยโจฮันน์ คริสตอฟ วิทซ์ - เร้า - เร้า ซึ่งเป็นยุคเริ่มต้นของแบบแผนแนวทางการประพันธ์เพลงก่อนที่นักประพันธ์เพลงในยุคหลังจะนำไปสร้างสรรคัรวรีโมเดิร์นที่หลากหลายมากขึ้น

Guest Musicians

อุษา นิวาร์ตณ (Piano)

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาศนตรีปฏิบัติ) มหาวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยเรียนเปียโนกับ ผศ.ดร. นภานันท์ จันทร์ทวยกุล อีกทั้งมีผลงานการแสดงร่วมกับศิลปินทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอย่างต่อเนื่อง เช่น อภิชัย เสียมทอง, กัญญาณ พงศธร, ซ็อกกีว ไตรพิทธีร์วิวัฒน์, Jonathon Glonek, Julien Beaudiment, Trevor Wye, Raphael Leone, James Hall, Marco Antonio Mazzini, Arnaldo de Felice, Angela Firkins และ Gianni Biocotino. เมื่อปี 2019 ได้รับเชิญไปเข้าร่วม "4to Congreso Latinoamericano de Clarinetistas" ที่กรุงลิมา ประเทศเปรู โดยแสดงร่วมกับ ซ็อกกีว ไตรพิทธีร์วิวัฒน์, Edwin Rodriguez and Sergio Bosi ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษที่ สถาบันดนตรีกียานิวีเดนา และ โรงเรียนนานาชาติ NIST, Harrow and Shrewsbury

วิทิต บิวสุวรรณ (Violin)

โชติสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก เอกการแสดงดนตรี โดยได้ศึกษาการเล่นไวโอลิน โดยมี ผศ. นเรศวร จันทร์สุภาเป็นผู้อุปถัมภ์ ปัจจุบันโชติดำรงตำแหน่ง Assistant Concertmaster (ผู้ช่วยหัวหน้าวง) ที่ Royal Bangkok Symphony Orchestra และเป็นสมาชิกวง National Symphony Orchestra

อัจจุยติ สังข์เกษม (Viola)

อัจจุยติสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก โดยได้ศึกษาการเล่นไวโอลินกับ อ.สุพิทพร ณ วรพงศ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอกชชาติ พิทักษากร (คือปีแห่งชาติ ปี พ.ศ.2553 สาขาศิลปะการแสดงดนตรีตะวันตก), อ.ศุภพร สุวรรณภักดี และ อ.มิตติ วิสุทธ์ชัยพร อัจจุยติได้เข้าร่วม Bled festival 2014 ที่เมืองBled ประเทศSlovenia และได้มีโอกาสศึกษาที่ Prof. Matthias Maurer อีกทั้งได้ร่วมแสดงกับวงดุริยางค์ในประเทไทยมากมาย อาทิเช่น Thai Youth Orchestra, Siam Sinfonietta, CU Symphony Orchestra, CU String Chamber Orchestra, The Viola Lovers, Siam Philharmonic Orchestra, Galyani Vattana Orchestra, Bangkok opera and Shonen Thai Quartet. ในปีพ.ศ.2554 ได้เข้าร่วมวง Russian Symphony Orchestra ที่เกาะ Bali ประเทศอินโดนีเซีย และในปีต่อมาก็ได้เข้าร่วมการแข่งขัน "Summa Cum Laude" International Youth Music Festival ที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย กับวง Siam Sinfonietta ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทออร์เคสตรา ปัจจุบันอัจจุยติเป็นสมาชิกวง Royal Bangkok Symphony Orchestra และ National Symphony Orchestra

นิ่มพด นามวงศ์ (Viola)

นิ่มพดสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก โดยได้ศึกษาได้ศึกษาที่ อ.มิตติ วิสุทธ์ชัยพร ในปี 2018 นิ่มพดได้เข้าร่วม International Summer Academy of the mdw - University of Music and Performing Arts Vienna ประเทศออสเตรีย และได้มีโอกาสศึกษาที่ Gilad Karni and Lars Anders Tomter ปัจจุบันนิ่มพดเป็นสมาชิกวง Royal Bangkok Symphony Orchestra

วิษณุวิน สุริย์รัตนสาร (Cello)

วิษณุวินสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต โดยศึกษาการเล่นเชลโลกับ อ.อภิชัย เสียมทอง และได้มีโอกาสไปศึกษาที่ Prayner Konservatorium Wien ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรียกับ Prof. Agnieszka Kabut รวมถึงไปกิจอาจารย์และศิลปินที่มีชื่อเสียงมากมายในทวีปยุโรป ปัจจุบันวิษณุวินเป็นสมาชิกวง Royal Bangkok Symphony Orchestra

2.โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

MASTER HORN RECITAL

by Tharit Korthammarit

June 29, 2020 at 3.00pm
Prof. Trungjai Buranasomphob Recital Hall
Faculty of Music, Silpakorn University

Works by
J.Françaix, O.Messiaen, F.Strauss, W.A. Mozart

Assisted by:
Usa Napawan, piano
Chot Buasuan, violin
Atjayut Sangkasem, viola
Thachapol Namwong, viola
Wishwin Sureeratanakorn, cello

FREE ADMISSION
For more information
please contact: tharit.horn@gmail.com

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ชฤต ก่อธรรมฤทธิ
วัน เดือน ปี เกิด	21 มีนาคม 2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2556 ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	116/4 ซอยนามบุญญ์ดี ถนนประชาธิปไตย บางขุนพรหม พระนคร กรุงเทพมหานคร 10200

